ANUL I. No. 90. — 6 pagini 3 lei — [illegible] Iunie 1937

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ȘI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-94.54

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Să plângem de rușine

— Stalin deslănțuit —

Desprindem grăbit câteva informații netede, reci, scurte care s'au publicat în Universul deunăzi:

«... Stalin — pus la curent cu ideile manifestate de Tukacewski, l-ar fi rugat printr'o persoană de încredere să vină la Kremlin. Mareșalul ar fi primit invitația, cu tot sfatul contrariu al lui Voroșilov, dar abia intrat în Kremlin ar fi fost arestat de câțiva ofițeri din garda mongolă (...!) și închis într'o cameră de siguranță».

Apoi telegrama continuă cu acelaș ton, cu acelaș calm care nu raportează par'că decât evenimentul cel mai normal, mișcarea pământului în jurul soarelui, sau buletinul meteorologic...

«... Șeful asociației militare Ossoviachin, gen. Eidemann, directorul Academiei militare, comandantul circumscripției militare din Moscova, generalul Vortz etc. etc. — urmează câteva zeci de nume de tot atât de înalți demnitari — au fost invitați să se prezinte azi la orele 16 în cabinetul lui Stalin, la Kremlin. Scopul unei convocări atât de importante nu era specificat.

La ora indicată a apărut Stalin, urmat de Jezoff, comisarul dela Interne; dar dictatorul roșu a străbătut numai sala, casi când ar fi voit să se încredințeze că niciuna din personalitățile convocate nu lipsia. El a intrat pe o ușe și a ieșit pe cealaltă. Imediat după aceea Jezoff a declarat celor prezenți că trebue să se considere arestați. In aceeași clipă un numeros grup de agenți secreți de poliție — cu revolverele în mână — au dat năvală în sală...»

Mă opresc aici. Restul aproape că nu mai interesează — internarea în turnul «Makalonilor», paza tot atât de «mongolă» probabil pe cât am văzut intrarea agenților (cu revolverele în mână...) și nu mai interesează nici «judecata», «procesul» care a urmat. Nimic nu mai interesează într'adevăr în fața ultimei telegrame pe care o citesc chiar în ceasul ăsta când scriu și care informează senin că arestații au devenit repede condamnați, iar condamnații tot atât de repede au devenit umbre în imperiul imens al singurei liniști pe care Stalin o acordă supușilor lui.

Dar recitiți încăodată aceste informații pe care am crezut că e bine să le pun în fruntea ziarului nostru — uitați-vă încă odată pe ele...

Luați aceste scene de groază pe rând și încercați, cu puțină imaginație, să le priviți — întrebați apoi în ce an dela Christos sau în ce lume s'au petrecut și amintiți-vă, dacă puteți suporta, că acestea sunt lucruri trăite azi și că se guvernează cu ele un «stat modern»!

Iată mai întâi aceste arestări prin surprindere care definesc bine un stat «organizat»! Ești chemat într'o casă subt un pretext sau altul, chemat de chiar șeful statului, — și din clipa aia nu mai vezi soarele niciodată! In casa în care ai intrat, ministrul de interne îți pune revolverul în piept! Apoi trecerea aceasta a Georgianului, tăcerea lui de fiară care spintecă sala cu ochi de crimă, și voluptatea aceasta pe care el și-o oferă de a-și savura victima fără puteri, de a o stringe în ghiare, de a [illegible]

Apoi brutele înarmate care stau la pândă, la uși, năvala lor cu revolverul întins, lanțurile care zornăe prin aceste sumbre tăceri, — și spaima nenorociților cari nu și-ar fi crezut ceasul din urmă atât de tragic și atât de curând...

Ce film ați văzut sau ce roman polițist — care să cuprindă atât de rafinate episoade de crimă!

Și oamenii ăștia legați pe neașteptate, într'o după amiază grea, când dictatorul mâncase prea indigest sau băuse poate prea mult, și când simția probabil ca de atâtea ori o sete nepotolită de sânge, oamenii ăștia într'adevăr n'au fost culeși la întâmplare pe drum, ei au fost coborîți cu un singur gest din locul celor mai înalte răspunderi ale regimului... Șefi de armate, comandanți supremi, comisari ai poporului, miniștrii — sunt deodată, după un somn neprielnic al stăpânului, în romantismul dement al acestui regim, sunt torturați, condamnați, împușcați ca niște câini în șanțuri. Și în timp ce în beregata arsă a Dictatorului gâlgâe fericirea caldă a sângelui, când el se tăvălește în beția crimei — ceilalți, nu mai răsuflă unul, s'au pitit undeva, în anonimatul acestei îngrozitoare nopți, așteptându-și ceasul sau fugind de el...

Ah! umanitatea noastră are dreptul să-i fie rușine... Cumplit! Să plângă de rușine... Bruta omenească o vedem din nou desmorțită, rânjind fioros cu foamea ei de caverne — și ne înfierează pe toți în ceasul acesta când Stalin plimbă încăodată prin fața ochilor năuciți ai lumii de azi o nouă caretă... de sânge.

TOMA VLADESCU

Valea Oltului

Nimic fără corporatism

de **MIHAIL MANOILESCU**

Mulți cititori ai «Bunei Vestiri» și ai vechii mele reviste «Lumea Nouă» m'au întrebat în vremea din urmă de ce n'am mai desfășurat ca altă dată o activitate intensă pentru desvoltarea și propaganda ideii corporatiste pentru care am luptat și lupt de atâta vreme. Acești cititori ne întreabă dacă ideia corporatistă urmează să aibe un rol atât de important în destinul românesc de mâine — așa cum ei înșiși după învățăturile noastre sunt convinși — dece nu i-am da în coloanele acestui ziar, de a cărui ospitalitate ne bucurăm, o extensiune mai mare?

Pentru a răspunde unei întrebări atât de îndreptățite vom întrebuința mai multe articole din «Buna Vestire». Pentru astăzi se impun însă anumite explicații prealabile.

Dacă până acum nu ne-am ocupat în acest ziar de corporatism este și dintr'un motiv de tehnică și dintr'un motiv de oportunitate.

Motivul tehnic este că într'un ziar, în care domină preocuparea stringentă *a zilei*, nu este loc pentru considerațiuni prea întinse de ordin doctrinar.

Motivul de oportunitate este că presa naționalistă astăzi se găsește în mijlocul unei mari bătălii. Puterea dușmanilor românismului este atât de mare în presă, în viața economică, ca și în însăși organizația noastră de Stat, încât un ziar care nu'și are stânjenită libertatea de mișcare pe linia națională prin nici un compromis și prin nici o legătură cu lumea cea veche, abia poate găsi loc în coloanele sale pentru a da loviturile care se impun, oră cu oră și pentru a semnală pericolele care se ivesc în fiecare clipă în drumul românismului.

De altfel chiar în spiritul cititorilor preocupați de această luptă zilnică rămâne prea puțin loc pentru problemele pozitive de reconstrucție a Statului și societății românești viitoare.

Nu mai puțin desbaterea acestei probleme este—așa cum am arătat într'un articol publicat acum câteva luni: «Indemn spre descifrare» — o datorie pentru mișcarea naționalistă românească.

Dar fiindcă astăzi nu putem intra în miezul doctrinei corporatiste și a rostului imens pe care aceasta îl va avea în chip neînlăturabil în viitorului românismului ne vom mărgini să facem numai câteva constatări prealabile.

*

Democrația și votul universal egal constitue un sistem politic care se prăbușește în toate țările lumii și se va prăbuși și la noi, înainte chiar de a fi ajuns la relativa sinceritate pe care a atins-o în alte țări.

In locul haosului democratic fiecare națiune își va da o orânduire nouă bazată pe principiul organizării în domeniul economic, social și politic.

Dar cine zice organizare, zice în primul rând *împărțirea oamenilor în societate după funcțiunea națională pe care o îndeplinesc* și apoi constituirea celor care împlinesc aceiași funcțiune *în mari organizațiuni autonome care sunt corporațiile.*

Orice societate organizată este o societate corporativă. Așa au fost toate societățile istorice pe care le-a cunoscut omenirea — cu excepția celor din veacul al 19-lea în care o conjuctură economică excepțională a îngăduit națiunilor din Occident să se arunce în frenezia individualistă.

De aceia corporatismul ca sistem politic viitor est o fatalitate și reprezintă în orice colț al pământului *o revenire la normalitatea istorică.*

Dar mai ales în cadrul nostru special și în fața problemelor noastre de românism corporatismul are *un rol special care îl face mai actual, mai viu și mai necesar decât oriunde. Căci fără organizarea corporativă nu se va putea ajunge niciodată la asigurarea dominațiunii elementului românesc în fiecare sector de activitate.*

Numai prin corporatism se va putea realiza *controlul*, acestor sectoare din punct de vedere al drepturilor românilor și al locului — cantitativ și calitativ — pe care aceștia trebue să-l aibă în ele.

Un stat bazat numai pe funcționari (sau pe funcționari și pe politicieni cum este Statul actual!) nu poate aplica cu scrupulositate nici o măsură legislativă adâncă. Cu atât mai puțin va putea aplica vreodată măsurile menite să păstreze cumpăna dreaptă în favoarea elementului românesc în diferitele profesiuni.

Ceeace face însă valoarea istorică a corporatismului pentru epoca noastră este faptul ca *oricum va evolua situația noastră politică ea va întâlni în cale corporatismul.*

In ipoteza în care printr'o reformă constituțională liniștită, s'ar da pe cale parlamentară o nouă așezare instituțiilor de Stat menite să asigure buna gospodărie a țărei odată cu predominarea elementului românesc, noul parlament va trebui să fie corporativ iar noua organizare economică va trebui să fie tot corporativă.

Pentru a eși din votul universal haotic, cea dintâi etapă de organizare a parlamentarismului este organizarea corporativă a reprezentanței naționale.

Dacă, făcând a doua ipoteză — *aceasta mai plauzibilă* — ideia românească ar triumfa la noi printr'o revoluție națională, adică printr'o transformare bruscă a Statului român și a așezărilor lui de căpetenie, însoțită de suprimarea tuturor partidelor și de instituirea partidului unic *și în acest caz corporatismul va avea să joace un rol decisiv.*

In adevăr, după cum arată precedentele din celelalte țări, pe când partidul unic va constitui *axa politică* a regimului, regimul corporatist va constitui *axa sa economică și socială*. Pe când partidul unic va garanta ordinea, probitatea și desinteresarea în conducerea instituțiilor naționale, corporatismul va garanta buna gospodărie, funcționarea regulată — egal depărtată de anarhia individualistă ca și de biurocrația statală — a tuturor întreprinderilor economice și împăcarea dreaptă între muncitori și șefii de întreprinderi.

Și, ceeace este mai important, corporația va reprezenta cheia

(Continuare în pag. III-a)

Dincolo de răbdare

Scriu de undeva, de departe, din zarea nord-vestică a țării. De vreo săptămână, decând îmi port pașii, străin și fugărit, pe străzile Sătmarului, am adunat o întreagă siberie de furtuni în suflet. In orașul acesta, pe care mulți îl cred un târgușor insignifiant sau, cel mult, un sat mare, — care totuși, are vreo 70.000 locuitori — se petrec fapte — concludente pentru o mentalitate tristă așezată la loc de ocârmuire — și se descifrează semne abătute, îndoliat, peste zborurile noastre de visuri frumoase. Te întâmpină, în orașul acesta zidit din păcate, la fiecare pas, ochi vipernici și mâni de hoți ai avutului nostru văzut și nevăzut. Reclame comerciale care asasinează, public, limba românească, — modele: «măcelărie publică», «oculării la ordinul medicale», — demnitari plecați, smerit și ceremonios, în fața tuturor «gentry»-ilor cu «szivaros»-ul sfidător afișat, intelectuali români cari practică genuflexiunea și gimnastica dorsală ori de câteori întâlnesc ilustre degenerescente ale nobilimii evreo- maghiare. Insfârșit în Satu Mare, orașul fără sărbători românești — aci, unde numai Sâmbăta se trag toate obloanele prăvăliilor și unde numai această anumită Sâmbătă este autentic repaos duminical — se văd și se aud, se simt usturător uneori, palme străine aplicate pe obrazul demnității românești.

O anumtă oficialitate tace și înghite, se strânge într'o carapace de indiferentism dezolant și criminal, se cuibărește, ca melcul, în adăpostul spiralat al tăcerii, al complicității și — hai, să strig! — al lașității. O anumită oficialitate joacă pocker toată ziua (amănunt: 500 lei misa). In oraș, sub comanda și sub privirile «social democratului» dr. Sargely se cântă, în ungurește și'n românește, «Internaționala». Dar să revenim și să ne oprim asupra unui fapt precis, petrecut zilele acestea. La dispensarul T. B. C. din Satu-Mare a fost numit un distins medic român, dr. Popa, provenit din armată. Presa iudeo-maghiară, — condusă de agenți comuniști și de foștii comisari ai poporului în vremea lui Bella Kunn, de oameni fără cetățenie, — dau numele: Baradlai Lászlo — cari ne înjură sufletul în fiecare zi, — presa aceasta a ridicat glas de protest, arătând, printre rânduri, superioritatea medicilor evrei — eliminați din instituție — și inferioritatea doctorilor români. Nimeni n'a răspuns. Nimeni nu s'a sezizat. Tăcere. Directorul ziarului evreo-maghiar își bea liniștit schwartz-ul la cafenea, în tovărășia marilor diregători, pentrucă ei și directorul se cunosc până'n pânzele albe și-și fac, prin alternanță, periodic, servicii mari pe calea tăcerii.

Dar iată obrăznicia evreiască n'are hotar. Zilele astea, doctorul Popa — nelesit complect din armată — este urmărit, sub un pretext stupid, de o ceată de jidani, în frunte cu Berger Herman, și acompaniat, în strigăt de șacali, pe o distanță de câteva sute metri. Amenințările n'au lipsit. In toiul acestei întâmplări edificatoare pentru stările de-aci, a intervenit și o jidoavcă masculinizată, care cerea intervenția unui sergent de stradă, mângâindu-l pe spate cu bastonul.

E vorba numai de un aspect al clișeului acesta de înfrângere în demnitatea noastră de neam. Faptele se petrec la hotar. Și — după cum spuneam odată, — hotarul este — ca reprezentanță și legație de suflet — țara întreagă. Se impun aci, revizuiri, anchete, mutări, suspendări și concedieri. In pădurea perciunilor sătmăreni e nevoie de pasul cotropitor al unor adevărați grăniceri în toate funcțiile. Pentrucă la doui pași de frontieră, în satul năcăjit și năpădit de boli, așteaptă oșanul un crucifix de lumină în fața căruia să se'nchine. Să se'nfigă, la graniță, un steag de demnitate și de mândrie românească, pentruca să vină rumânașii să-l salute în legea și'n vrerea lor.

Pentrucă până atunci, oridecâteori treci pe lângă statuia marelui sătmărean Vasile Lucaciu — păzit săracul! — nu știu dece! — de un sergent, toată ziua — nu știi ce să crezi. Simți cum mâna lui crispată strânge crucea de bronz, pentru a chema nu știu ce fulgere și un întreg potop de blesteme.

Sau — cine știe — poate că vrea să coboare depe soclu și — atât ne-a mai rămas pe plaiuri sătmărene — îngenunchiat la o răscruce de vreme, să plângă zguduitor, în seghedinul acesta de uitări și amar.

VALERIU CARDU

Suceava, paradis jidovesc...

Fosta capitală a Moldovei, așezată pe dealuri cu dulci coline, peste cari azururile cerului arborosean se revarsă ca peste umerii unui arhanghel, și unde fiecare uliță poartă noaptea, în lumina aurie a lunei eminesciene, pașii de umbră ai oștenilor lui Ștefan cel Mare, e astăzi o temeinică așezare israelită, cu o mulțime de sinagogi și duhori usturoiate. Simpaticele făpturi ale neamului ales de odinioară își expun în numeroase prăvălii marfa, pistruii și perciunii, dându-i Sucevii coloratura unui mizerabil târg palestinian, iar fiicele Israelului, impertinente și, mai ales, de stradă, au grija să-i acorde orașului de pe coline farmecul unor gâște intrate într'o seră cu orhidee.

Acuma, poate că nu ne-am extazia atât de liric în fața Sucevii... — dar e acolo un prefect atât de interesant, încât merită spațiul acestui cursiv, pe care l-am vrea transformat într'o cușcă spațioasă, în care volumul Domnieisale să intre cu inteligență cu tot.

Nobilul domn prefect de Suceava se numește Cojocariu, ceeace-i indică întrucâtva caracterul de lup luător de piei. Acest domn Cojocariu, amic intim cu Tipătescu, Trahanache și chiar Pristanda (vai, cât o să-și bată capul — da, da, are și cap! — d. prefect cine sunt respectivii...), și-a făcut o specialitate din a aresta abuziv și din simpatie cu jăzii.

Serios! In Suceava e cam periculos să spui că ești Român. D. Cojocariu se supără, se supără și d. Tilleman-Prunkul (deputat), — și «aiasta nu se poate!».

Dacă ești Român, ține-ți gura. Ce! Trebuie s'o spui și, îndeosebi, s'o dovedești prin fapte absolut condamnabile, ca munca din proprie inițiativă pentru oțelirea caracterului?.

Noi l-am avertizat odată pe d. Cojocariu. Cum, însă, d-sa, familiarizat cu jargonul idiș, nu mai știe românește, a trebuit să revenim astăzi, să-i arătăm, en face și în profil chipul moral de țânțar bolnav de beri-beri (multe eforturi intelectuale o să-l coste pe d. Cojocariu acest cursiv, care, recunoaștem, îi depășește cultura).

Ehei! La Suceava — și nici nu se putea altfel! — mai dăinuiește, deocamdată subteran, duhul strămoșilor. Voevozii își așteaptă ceasul și se-aude svon neplăcut pentru oameni ca d. Cojocariu.

Știți acuma dece e în panică d. prefect, a cărui prostie a mers la un moment dat atât de departe, încât a lăsat să fie arestat până și d. Ilie Grămadă, un cenaclist al «Junimii literare», revista d-lui rector Ion I. Nistor. Ilie Grămadă acela, bată-l vina, umbla pe atunci în costum național și d. Cojocariu a crezut că musai e «gardist».

Dăunăzi, d. Cojocariu a repetat boroboața. In urma unui denunț jidovesc, doi bieți șvabi au fost șicanați cam urât de poliție. Motivul: purtau costum național șvăbesc — și d-lui prefect nu-i place decât caftanul israelit.

Noi credem că, în definitiv, d. ministru Ion I. Nistor, om cu răspundere în partidul liberal, va tempera zelul prefectorial al d-lui Cojocariu. Nu de alta, dar Suceava, oraș voevodal, nu merită atâtea palmi jidovești.

D. profesor Ion I. Nistor, ca istorician, va înțelege aceasta.

Mircea Streinul

Perfidia unor procedee iudaice

Ați aflat din gazeta noastră, care le reproducea spre a le înfiera, insultele cu care Honigmanii dela «Lupta» au murdărit nimbul apostolic al marilor luptători naționaliști de pretutindeni și dela noi. Cum? Intr'un chip prea josnic ca să mai merite vre-o stație specială a atenției noastre. Dându-le lor, uriașilor care au zidit pe temeliile adevăratei istorii, lumea, atribute («demagogi inculți», «semidocți», «paraziți», «ambuscați») care sînt tocmai documentele autenticității semitice a infuzorilor dela «Lupta».

Dela o vreme presa aceasta iudaică și neromînească, ne atacă hoțește în patrimoniile noastre cele mai sfinte, profitând cu obrăsnicie evidentă de toleranța previziunilor wilsoniene a ospitalității noastre. Dealtfel este chiar ospitalitatea fatală a cuibarelor parazitare din saltelele și pereții noștri.

Iată de ex., tot această gogoașă de viermi, «Lupta» bihonigmană, că se urcă pe tribună și ne sfidează cu o minciună flagrantă. Zic ei, galițienii, că nu există la noi problemă evreiască, nici nicăeri. Fiindcă «LA NOI NICI DOI EVREI LA MIE nu sînt. Așadar după o elementară regulă de 3 simple, ar urma că la cele 18.000.000 locuitori ai țării sînt abia 36.000 de jidani. Să le dai «cumplumente» nici mai mult, nici mai puțin. Ar fi atît de simplu să-i cazăm la Luna Bucureștilor (lună palestiniană) și să-i prezentăm ca pe o curiozitate, așa cum e orașul piticilor.

Dar se'ntîmplă altceva. La masa verde a tratatelor, acolo unde o mînă de fracuri și de subtilități negociante, dispune de țări și popoare, iudeii noștri nomazi, vin cu tablele lui Moise pe care scriu cu cretă neagră că țara romînească are 2.000.000 de-ai lor și deci să li se dea cărți funduare și titluri de egală stăpînire.

Așa dar, după împrejurări prezintă procentele în cel mai ordinar sistem hoțesc comercial, acești trișori ai istoriei.

Realitatea e că nu 2 la mie sînt jidanii, — realitatea e că cele mai recente statistici ne dau 9 LA SUTA, pe țară, sau 7 LA SUTA la cantitatea noastră etnică, adică 1.700.000 de ovrei.

Și bietul poet care credea că «țara noastră aur poartă»... cînd în fond «țara noastră jidani poartă»...

Țară cu perciuni și Honigmani.

Ion Băleanu

Din autobiografia lui Stan Blebea (1809—1873*)

Publicată de Constantin Lacea

La Țara Rumânească, cât am fost eu, au fost D(omni): Ghica, Știrbei, Bibescu și caimacanii Filipescu Vulpache, Cantacuzino și alții. După aceia au bătut pă Muscali la Crimeia Franțozu, Italianu, Turcu, cu toții s'au pus pă el. La 1858 (sic!) s'au făcut Unirea Țării Rumânești cu Moldova și au pus pă Ion Cuza Domn peste amândoo. Și în zilele Cuzii s'au luat moșiile de la mânăstiri pentru Stat, un venit mare. S'au dat împroprietărire țăranilor, cum se vede azi, s'au stricat iobăgia toată, s'au liberat toți. După aceia, ce au făcut, că au dat pe Cuza jos și au adus prinț strein, Neamț de la Prusia... S'au lipit vro câțiva ciocoi aristocrați din Moldova și România de el și au pornit să strice libertatea, cum să vede și azi... și au închis din libertăți. Și s'au făcut la 870 un fel de mișcare de revuluție la Ploști și pă aiurea, morți, bătăi la alegeri, bătăuși din partea guvernului și au închis mulți comersanți, negustori dupân orașe, cei mai mulți din Ploești, i-au pedepsit pă unii și până azi dacă au fost proastă țara, de nu s'au sculat, să-i fi topit pă acei aristocrați. Cum să vede și până azi nu sânt în pace la alegeri și în Cameră, fiind doo partide, adică roșii libertiți și albi aristocrați, și nu poate să izbotească Țara Rumânească spre bine, până nu va fi unire și înțelegere între ei și frăție.

1870. Acuma cum văz, dela August, s'au luat Napoleon Franțuzu cu Prusu la bătae, s'au dus Franțuzu la granița Prusului, s'au izbit acolo și l-au răspins Prusu pe Franțez, și au început să-i bată și să-i gonească pân Frânța, că Franța (= Franței) i s'au părut glumă, nu prea au fost pregătită. Și au gonit prin Franța, până s'au închinat chiar împăratul Napoleon și s'au dat ca prisonieri la Prus, fiindcă el (= nici el) nu era bine cu Franțezii lui, că era partide și la Franțezi, cine știe nu (probabil: cei) au fost și între ei. Apoi la Octomvrie au venit Prusienii până (la) zidurile Parisului și au inco(n)jurat Parisu, și au fost peste 400 de mii de Franțezi în Paris închiși; să bat, să isbesc, cine știe ce vor mai face acum, zilele astea, până în anul nou, ca să isbesc mereu, odată bate unui, altădată celăla(l)t. Nu știu, că Brusu au bătut și pă Austriacii noștri mai acum vro trei ani. S'au cam întărit Prusia; de o birui și acum, apoi nu-i treabă. 1870, Decemvrie 20.

P(â)nă la 871 Martie au luat, s'au dat și Parisu, și iat(ă) că s'au predat și Mețu, cetate tare, cu 180 de mii de oștiri, dar acolo au fost vânzare din partea Napoloniștilor, și i-au făcut prisonieri pă toți și i-au dus la Prusia, de i-au ținut iarna afară goli între niște ziduri, numai pae le-au dat de au pus sup ei ca la dobitoace, și au găsit la Meț și 60 de milioane de galbeni, vezi așa vânzare, vai de ei. Acum tractează de pace Bizmark cu Franțezii, să dea 5 miliarde și doo provinții din țară. Ce va mai fi, nu să știe, că acolo au fost bătăi mari, 6 luni au perit peste un milion de oameni din amândoo părțile, tot cam o potrivă, dar pă Franțizi i-au stricat vânzările și chiar înpăratul Napoleon au fost oțu cel mai mare. Vil'em[1] prințu Prușilor, în Franța l-au încoronat ca înpărat al Nemților. Napoleon s'au dus, nu mai este priimit în țara lui. S'au făcut rebublică (sic!) în Franța, și merge cam rău, că sânt partide de ale lui Napoleon".

Urmează o caracterizare drastică a boierilor și a învățaților după la Paris („să-i fi luat dracu la Paris"), a partidelor politice (alcătuite „din ciocoii cei mai ai dracului") cu felul lor de a face alegeri („când se fac alegerile, se fac scandaluri și morți, bătăi „vai de om") și de a gospodări țara („mănâncă la bani toți; de la oții nu se depărtează").

1) Wilhelm.

Cultură, Oameni, Fapte

Prezentul cere fapte

Primim din partea unui muncitor care a participat la excursia Familiei Șorecani în Europa, aceste câteva rânduri de vie actualitate:

Deși d-l avocat Mihail Polihroniade, înșiră pe paginile acestui ziar impresiile din excursia cu Familia »Șorecani« în Europa, organizată minune de d-l director Fotiade, eu muncitor, nu pot a nu spune cel puțin fugitiv ce am văzut la muncitorii din Italia și Germania.

In Italia, muncitorii sunt în așa fel selecționați că fiecare este pus la locul lui ținându-se cont de atitudini și priceperi.

Este natural că în urma acestei selecționări întreprinderile și Statul obțin maximum de randament și produse de superioară calitate.

In ce privește salariile, sunt echivalente cu la noi, dar viața diferă mult. Toți muncitorii de orașe, merg și vin dela muncă pe biciclete, fără gălăgie și fără gesturi rele ca să atragă privirea sau să încurce circulația cu numărul mare ce-l au. Casele lor sunt peste tot cu etaj și luminate electric. In ce privește îmbrăcămintea nu este disproporția ca la noi, unul în frac și altul în zdrențe. Simplu dar prezentabili și curați îmbrăcați în totdeauna. Muncitorul italian este oricând gata de a-ți da o lămurire, o explicație și o îndrumare cu multă serviabilitate, ceeace le scoate în relief cultura, disciplina și mai ales educația ce o au. In totalitatea lui muncitorul italian se deosebește mult de noi.

Din Germania noi redăm impresiile ce mi le-a făcut muncitorii din MUNCHEN la sărbătorirea zilei de 1 Mai, Ziua muncii Naționale.

Dimineața la ora 7 jum., un grup ce eram în costume naționale am plecat conduși de d-l Domocoș secretarul Societății către Piața Mare, unde se aștepta desfășurarea serbării. Pe străzi coloane de zeci de mii de oameni în ordine înaintau spre Piață. Nu era nici o îmbulzeală cu care noi suntem obișnuiți, așa că ușor am ajuns la marginea Pieții. Aci un ofițer superior străgându-i costumele și aflând de d-l Secretar că suntem români, cu o manieră de nimic ne-a condus peste întreaga Piață și ne-a oferit un loc de cinste pe Tribună.

Nu era în Piață decât o gardă de onoare și oameni de ordine așa că dela început am văzut forma regulată și disciplina exemplară în care au venit coloanele de muncitori luându-și loc în Piață.

Intr'o oră Piața și jurul era ticsită de sute de mii de oameni, dominați de o liniște care făcea să te crezi într'o mănăstire de statui nu oameni. Nu am auzit nici strigăte nici comenzi, nu am văzut unul ieșind din rând și stând în dezordine. Au vorbit dela Tribună un General, reprezentantul muncitorilor și alții care toți au încheiat strigând »Heil Hitler«, iar toată mare aceea de oameni a răspuns într'un strigăt și ei »Heil Hitler«.

A vorbit apoi prin radio-difuzoare dela Berlin d-l Hitler, care trecându-l prin toate emoțiile l-a făcut și să râdă și să încrunte frunțile. A încheiat și domnia lui strigând de 3 ori: Trăiască Germania, urmat de aceleași urale a întregului popor care striga în același secundă făcându-ți impresia că fiecare are la spate un dirijor special sau ar fi toți conerii electrice cari răspund la acelaș buton — cum și este.

Am să spun un lucru care sigur este de necrezut la noi, dar este o realitate. De dimineață și până după terminarea serbării la ora 1 din toată marea aceea de oameni n'a scos unul un fum de țigară (deci iată educația voinței). In totalitatea lui acest popor cult, disciplinat și fericit este adevărata stare ce-nai și fericit este adevărata stare care-i de prezent și numai în urma muncii depusă din inimă curată.

Am vrea să ajungem și noi starea acestor oameni, dar asta nu se primește stând cu mâinile în buzunare și pretenții pe nas, ci cum spune d-l prof. MIHAIL MANOILESCU, pornind cu toții într'un gând sacru de muncă pentru acelaș ideal sfânt în folosul neamului și cum spune d-l director Ion Fotiade să avem acelaș suflet, aceeași inimă și acelaș crez. Acesta se trăiește în Familia »Șorecani« unicul caz și exemplu din România. Dacă toți vom porni la fapte, sigur că această țară își va schimba fața în seninătate, chiar dacă scuipările sau mai bine zis mirosul putregaiului celor de sus nu vor înceta.

MORAR VASILE
cizmar

Cazul Mircea Eliade

Cine sunt acuzatorii

— Rea credință și ignoranță ministerială —

Am arătat în articolele precedente pe baza căror pretexte a fost îndepărtat Mircea Eliade din Universitate.

Ministerul educației a găsit, dedată că autorul vastului studiu »Yoga«, prin care știința românească dovedește că, pentru ea, cunoașterea Orientului nu se mărginește la Bizanț, e imoral în opera sa literară și în consecință a dat un monstruos comunicat, care închee cu o jignire pe cât de umilitoare, pe atât de caracteristică pentru cei ce-au redactat-o.

Iată finalul caraghiosului comunicat al ministerului:

»Senatul a atras atenția facultăților cu privire la persoanele pe care le întrebuințează, ca să prezinte și garanții de moralitate«.

Mircea Eliade, despre care universitățile din Tübingen, Gand, Bologne, Napoli etc. și »Collège de France« s'au exprimat prin profesorii lor că e UN MARE OM DE ȘTIINȚĂ, s'a văzut deci, în situația de a fi tratat ca un servitor oarecare, prins cu trivialități suburbane prin casele vecinilor.

Suntem curioși ce »garanții de moralitate« prezintă d-nii Ștefănescu-Burlică și C. Kirițescu, marii bonzi dela ministerul Educației Naționale, cari își permit să-l prezinte pe Mircea Eliade ca pe-un borfaș în comunicatul lor de-o mediocră sau chiar caragialiană candoare?

CE SPUNE CONSILIUL FACULTĂȚII DE LITERE

Evident, Facultatea de Litere a trebuit să dea curs adresei ministeriale a burlicilor și l-a invitat pe d. Nae Ionescu ca »D-sa să renunțe la asistența onorifică a d-lui Mircea Eliade, fără ca prin aceasta să prejudece asupra viitoarei cariere universitare a d-lui Mircea Eliade. Consiliul Facultății de Litere n'a judecat literatura d-lui Mircea Eliade și, se știe, n'a exprimat nici un fel de calificare asupra ei, nici asupra moralității autorului«.

D. prof. C. Rădulescu-Motru decanul Facultății de Litere, care semnează comunicatul, arată că nici decanatul, nici senatul universitar, n'au judecat cazul d-lui Mircea Eliade. Atunci? Atunci burlicii și kirițeștii mint în comunicatul Ministerului, când afirmă că forurile citate au decis ca Mircea Eliade să nu mai aibă dreptul să funcționeze în Universitate.

Lor, bonzilor cu foarte aproximative principii de morală, le-a trecut prin mintea năravită de somn, că Mircea Eliade, ale cărui lucrări științifice — »La vision chrétienne d'Ernesto Buonaiuti«, »Problematica filozofiei indiene«, »Introducerea în filozofia Sâmkhya«, »Il male e la liberazione nella filosofia Sâmkhya-Yoga«, »Contribuții la psihologia Yoga«, »Cunoștințele botanice în vechea Indie«, »Il rituale hindu e la vita interiore«, »Alchimia asiatică«, Elemente preariene în hinduism«, »Yoga«, »Folklorul ca instrument de cunoaștere«, »La Yoga nella spiritualità indiana« și ediția din Bogdan Petriceicu-Hasdeu — se bucură de recunoașterea unanimă, e un individ, peste care să poată trece ca peste un Goangă.

Murdăria acestui procedeu poate fi comparată numai cu metodele, pe cari le întrebuințează jidanii în campaniile lor de presă împotriva lui Mircea Eliade (vezi colecția »Faclei« din ultimele zile).

Deci, Mircea Eliade, care a fost invitat de marile reviste de specialitate »Studi e Materiali di Storia delle Religioni« și »Asiatica« să colaboreze la ele, e un om căruia trebuie să i se ceară certificat de moralitate — dar din partea cui? Din partea d-lui Ștefănescu-Burlică?

Deocamdată, d. Mircea Eliade a fost judecată Ministerul Educației Naționale.

NU VA FI UN PROCES PERSONAL VA FI PROCESUL INTENTAT UNEI MENTALITĂȚI DE PERIFERIE SPIRITUALĂ.

In Universitate, unde încă n'a pătruns Lucian Blaga, s'a introdus, în schimb, un Costică Rădulescu una dintre cele mai patente nulități din învățământul nostru superior.

Mircea Eliade e prea inteligent, pentru a nu i se face mizerii și »deacea« trebue distrus. Numai că armele Ministerului sunt de carton și bumerangul comunicatului se 'ntoarce în capul d-lui Ștefănescu-Burlică.

Atât, pentru astăzi.

M. STREINUL

N. B. — Oscar Lemnaru-Holzmann n'are curaj, știm. Dar: oare d. Ion Vinea permite polologhiile respectivului individ, care și-a făcut o specialitate din a înjura tot ce e mare gândire românească?

Și acuma, câteva întrebări pentru Prefectura Poliției din Capitală, pe cari le formulăm în urma unei scrisori primite din Berlin dela un corespondent ocazional.

1) Oscar Holzmann, zis Oscar Lemnaru, supus austriac, are pașaport sau bilet de liberă petrecere?

2) Dacă Oscar Holzmann, zis Oscar Lemnaru, e cumva supus român, — atunci cum de nu și-a satisfăcut nici până azi serviciul militar, deși a trecut cu mult peste vârsta de 27 ani?

Dacă e supus străin și cu actele în neregulă, jidovul acesta — ireverențios chiar față de d-nii profesori N. Iorga, Nae Ionescu și Lucian Blaga și obraznic față de C. Noica, Emil Cioran și Mircea Eliade, să fie aruncat în vre-un ghetou wilnian, unde să se ocupe, cât o vrea de toate produsele intelectuale ale Israelului.

M. S.

CALENDAR

LUNI 14 IUNIE

ORTODOX: Sf. Profet Elisei (906 a. Hr.) și Fer. Metodiu. CATOLIC: Sf. Vasile cel Mare (G. 379). SOAREL[E]: răsare 4.28 apune 20.00.

RADIO

Luni 14 Iunie 1937

UNIVERSITATEA RADIO

20.10: Galiția și comunele naționale, de Grigore Trancu-Iași.

20.30: Muzică executată la Opera Scala din Milano (discuri): Preludiu și Siciliana din „Cavaleria rusticana" de Mascagni.

21.15: Titu Maiorescu văzut de un elev al lui, de Gr. Tăușan.

Radio-România

21.15—22.00: Muzică distractivă (discuri)/Tudorel și Ti-am pus flori la ..., gobune de Boldescu (prima cântată de Mia Braia, a doua de F. Alexandru.

Radio-București

21.15: Muzică de cameră.

Radio România și Radio București

22.00: Cărți și reviste.

22.10: D-na Magdala Lucaciu [illegible]: Romanța Paulinei din „Dama de pică" de Ceaikovsky. In fața ca ... de taină, de Borodin. Copilă ... »Gotea de lagăn, de Musorgsky. ... Dansul, de Musorgsky.

22.30: Sport. Radio jurnal.

22.45: Concert ... Orchestra Cicâ Ionescu-Galați, transmis dela ... Continental.

23.45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză și germană.

23.55: Ultimele știri.

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL COMOEDIA (Teatru în aer liber) — Kontagnres Palace.

LIGA CULTURALA — Clopoțel de alarmă.

GRADINA MARCONI (Teatrul de Vară) — Relache.

ARPA »COLOS« — Azi mă'nsor, farsă în 3 acte de Labiche.

CINEMATOGRAFE ROMANEȘTI

CAPITOL ȘI ROXY — Serbările încoronării Regelui Angliei, Subjugat de tine, jurnal.

ARO — Supreme jertfă, cu Ronald Colman, Helen Hayes și Mirna Loy. Jurnal complectare.

FEMINA — Mister Flow și complectare comedie colorată.

VOX — Mara Stuart și Piccolino cu Ginger Rogers și Fred Astaire.

FORUM — Femeia în frac și O lacrimă pe un mormânt.

ARPA — Aur chinezesc și Șantaj.

CITY — Simfonia IX-a și Căpitanul Ianuarie cu Shirley Temple.

DARLY — Adolescență și Tânărul Conte cu Anny Ondra.

[illegible]

OMNIA — O lacrimă pe un mormânt și Văduva din Monte-Carlo.

FRANKLIN — Lilliom și Omul care a spart banca dela Monte Carlo.

MARCONI — Nu sunt timidă cu ... West; Parada dragostei și Jurnal ... 10 Mai.

AIDA — Fuga lui Tarzan și Fr...

DACIA Sală și grădină — A... Femei în dragoste și Jurnal ...nesc.

FLORIDA Sală și grădină — ... Pianul Singurătăței; Locotenent ...by și complectare.

ATENEUL TEI, sală și grădină — Tin Tin, câinele salvator, și Dorul fetelor.

LIZEANU — Crimă din Modră și Madrid.

[illegible]

Matchul de box Louis-Sharkey.

caleidoscop

TRAIASCA ROMANIA!

A apărut nu de mult o mizerabilă foiță, cu aspect de gazetă minoritară și comunistă, intitulată pretențios „Lumea românească". Pentru a-și justifica [illegible] ... „Anuarul Evreilor din România" dând cu toată [illegible] ... Recunoaștem că pentru lumea românească democratică e un fapt de covârșitoare importanță culturală, iar pentru prieteni și al cărui reprezentant cultural e d. Zaharia Stancu, [illegible] ... Zaharia [illegible] ... se apropie.

EXTRAORDINARUL MR. CALINESCU

Cunoaștem de mult mania de semidoct a d-lui G. Călinescu de a înșira în orice articolaș câteva duzini de nume din filosofia și literatura mondială. Dar în cronica despre »Roza vânturilor« a d-lui prof. Nae Ionescu, se întrece pe sine, nu atât în înșirarea numelor cât în filosofare proprie. Să dăm un exemplu: »Filosofia mai veche se bizue aproape în întregime pe întrebarea asupra principiilor. Depoamdată de științe de această problemă, filosofia a început să se ocupe exclusiv cu destinul omului și să devină ontologistă. Cu alte cuvinte ea a început să se apropie de teologie«. După câte știm noi profesorul Nae Ionescu, filosof de gazetă cum spun slerindocții noștri nu poate fi discutat de un om în capul căruia gărgăunii țin loc de idei clare. Dacă ar fi urmărit măcar un curs de metafizică al profesorului, formidabilul Mr. Călinescu ar fi aflat trei lucruri: a) că filosofia veche avea o vădită înclinare către ontologie, problema metafizică fiind centrală în filosofie; b) că nu ontologia ci soteriologia se ocupă cu problemele de mântuire ale omului; c) că problema ontologică în filosofie nu are nici în clin nici în mânecă cu teologia. Dar recunoaștem că lucrurile astea nu sunt pentru bolnavii de anemie cerebrală.

ROMANISMUL

E titlul unei reviste foarte proaste care apare cu tendințe de vreo două luni. [illegible] ... Pentru a nu vorbi în vânt să dăm un exemplu: „Legionarii n'aduc studenților decât mirosul german al rasismului cu care vor să astupe găurile adânci ale sufletului tânăr și entuziast". Frumos nu? Sau mai departe: „E încă destul de vie mentalitatea că dacă afirmi în toate împrejurările că mișcarea legionară în universități n'a contaminat masele studenților și că studenții legionari formează abia o minoritate gălăgioasă, ai terminat", [illegible] ... Nu știți cum bisericul devine tot mai solidar cu democrația?

H. S.

Veniți la BUDAPESTA cu secțiunea noastră de »TURISM ȘI VOIAJ«

Nelinîștea răscrucilor

VEACUL acesta care trece pe lângă noi marchează un final inevitabil parțial cu începutul pe care-l conturează în linii precise.

Aci, lângă noi, se încheie o lume. Sub pasul nostru de luptă agonizează un ev învins și se stinge o Lege care ne-a refuzat și pe care am respins-o.

Senzația aceasta de sfârșit e fixată la orizont pe trei drumuri lămurite: Liniștea luptătorului îmbrăcat în armura veacului nou, panica celui rămas pe poziția slabă a veacului agonizant și neliniștea celor din răscruce.

*

LINIȘTEA luptătorului este firească și, în același timp, răsplata unui curaj. Luptător înseamnă rămuială aprigă, nebiruită, cu trecutul inaderent la o transformare necesară, — trecut exteriorizat într'un prezent biologic, de retrograzi și oameni agudnuiți, înfricoșați, de toate temerile. Luptător înseamnă prezență în viitor și viziunea acestui viitor peste lupta desfășurată în prezent.

Luptătorul e liniștit, pentrucă a trecut din curaj. Prin curaj, cad toate coșmarurile, toate temerile, toate chinurile poziției de expectativă, se ucid — numai prin curaj — toți agenții morții din vea[c] și din istorie.

Indrăzneala unui luptător este echivalentă voluntarismului. Principiu dinamic de viață, curajul luptei, al soldatului, nu este rezultatul unei poziții în timp și nici un determinat în spațiu. Nu este accidentă. Și nu are caracter conjunctural. E o înfăcerare voită, conștientă. E o necesitate pentru luptător. E o condiție sine qua non pentru viața soldatului. Fără acest privej de luptă sau prin respingerea ofertei sale în luptă, soldatul ar fi macerat de neliniști. Liniștea lui vine din luptă. Pentrucă însăși viața este o permanentă luptă. Pentru luptător, viața fără luptă și-ar pierde toate atributele și justificarea. N'ar mai fi etizată și acceptată. N'ar mai fi viață.

PANICA întârziatului, acelui rămas în zodia asfințitului de veac, este o situație de prizonierat. Intre zăbrelele sufocante cari hotărnicesc statica unui loc de inaderență la ritmica vremii, sau de negativism în fața adevărului care nu poate fi contrazis, se petrece o dramă chinuitoare. E drama omului lipsit de curaj și văduvit de slobozenia mărturisirii.

Lupta este o mărturisire. Omul care nu luptă, nu poate mărturisi. Și fără mărturisire, eliberare de povară nu poate fi. Cine nu mărturisește nu crede. Și cine nu crede nu este nici legat nici dezlegat de viață. Ci suspendat în viață. Poziția aceasta este dramatică și neigăioare. Sugerează, vag și violent, senzația, — chiar certitudinea, — vidului, a inutilului, a injustului, în viață.

Omul lipsit de curaj, refuză lupta nu pentrucă este legat de veacul agonizant ci pentrucă nu are puterea să se lege de veacul viu.

El nu crede în veacul care pleacă.

A rămas pe poziția lui numai de teama veacului care vine.

Omul întârziat simte și presimte biruința veacului nou. Il neagă, nu pentrucă așa crede, ci pentrucă așa i-ar conveni și, mai ales, pentru a-și servi un anestezic iluzoriu.

Este ceva asemănător ateistului care se teme de Dumnezeu infinit mai mult decât acei care-și mărturisesc credința în Dumnezeu. Teama este chin. Credința e liniște și dezlegare.

*

DESPRE neliniștea celor din răscruce mi-a vorbit, acum câteva zile, un prieten pe care-l știam înrădăcinat într'o lege retrogradă. Se frământa în căutarea semnelor vii. Se spovăduia. Și singur, recunoștea răscrucea în care se zbate. Din locul lui de continuă veghe sufletească, vedea, simțea și auzea, clar, țipătul unei lumi care pleacă și strigătul de răsărit al veacului din istorie care trăește în piept, în gând, în fapta de luptători.

In spovedania omului din răscruce glăsuia o altă neliniște. Neliniștea renașterii și a trecutului în fața luptei care dădea peste noi.

In ochii lui, al prietenului din răscruce, am citit neliniștea din frământare, uriașe și dinamică, întreaga urgere a veacului din asfințit și dorul de încolonare în marșul dela orizont.

Nu era teamă de luptă în neliniștea lui de răscruce. Ci elogenia păcătosului care se apropie de altar.

I-am întins mâna în semn de recunoaștere. Și așa, camaraderește, am descifrat, amândoi semnele veacului deschis: Cruce, Nație și Spadă.

Val. C. Șoimaru

Insemnări depe front: NECULAI TOTU

Ați citit cu toții foiletoanele d-lui NECULAI TOTU publicate în »Buna Vestire«.

Nu știu la ce ne-om putea opri întâi.

Pentrucă Niculai Totu a încheiat în scrisul său virtuțile unui mare scriitor. Și pe deasupra — nu trebue să uităm — Neculai Totu este în primul rând luptătorul dur, ostașul care a luptat pe linia, în care au murit Ionel Moța și Vasile Marin.

Insemnările lui Neculai Totu nu sunt simple însemnări cum modestia excesivă a autorului vrea să le arate. Sunt icoane vii dintr'un război trist, unde adevărul creștin se află în luptă cu satana. Toate acestea au fost văzute, înregistrate și interpretate cu mare înțelegere, și într'un stil propriu numai lui NECULAI TOTU. Sunt scrise cu căldură, trăite în toată adâncimea realității lor.

CUIBURI DE LUMINA

Citiți

DOMNIA LUI CAROL I. 1866—1877, de Mihail Polihroniade și Alexandru Cristian Tell. Este o carte de sinteză a unei epoci de istorie pe care trebue să o cunoaștem în cele mai mici amănunte.

Revista funcționarilor publici

ne prezintă în ultimul număr, pe lângă rubricile sale profesionale scrise de condeele cele mai autorizate, un bogat capitol literar (proză, poezie, critică) semnate de: Radu Gyr, I. Gr. Oprișan, Mircea Streinul, Horia Stamatu, Ștefan Ion, Gheorghe Bălănescu, G. Șt. Cazacu, Aurel Marin, etc.

Tipărită cu multă pricepere și râvnă, redactată cu talent, Revista Funcționarilor Publici este o revistă model. Citiți-o.

M. Nanov

ne trimete un început de rugăciune: »Intoarcerea«.

M. Nanov are talent. Poezia o vom publica. Cităm deocamdată aceste ultime 3 versuri:

Mă vrei tu doamne, spune-mi mă vrei
Cu fruntea bătută și ochii mei grei

Noi îi trimitem un îndemn sincer camaraderesc.

In curând

va apare ediția III-a din »Naționalismul tineretului« de Dumitru Cristian Amzăr. Edițiile I și II, au avut, la un loc, — tirajul de 25.000 exemplare. Ediția III-a va apare la 20.000 exemplare.

Realitățile corporatiste în țara noastră și viitorul lor apropiat

de PETRE ȘT. CREȘTINU

Manifestări corporatiste românești. Conspirația presei. Importanța corporațiilor. Rolul gândirii organizatoare. Noi vom susține corporațiile

In Italia lui Mussolini s'a desvoltat fascismul; iar în Germania lui Hitler, național-socialismul. Fiecare mișcare conține o etică a ei, principii de viață și idealuri de atins cari-i sunt proprii în mare măsură și exprimă specificul național. Din ce a fost general în ele s'a inspirat Kemalismul din Turcia și mișcarea de renaștere din Portugalia. Spiritul acestor prefaceri sufletești dau adevărata substanță a reorganizării corporatiste, care este mijlocul lor optim de promovare. Mișcările respective constituiesc totodată obiective ideile de atins, dar și forța dinamica de prefacere. Ele pun în față o elită care servește de exemplu și care urcă, chiar singură, pe trepte din ce în ce mai înalte de spiritualitate și de idealism colectiv, național, dar în același timp și curente practice cari antrenează masa în noile direcții.

Prin urmare corporatismul nu este o simplă formă rigidă, ci un sistem viu, o modalitate de viață îndreptată în sens superior. El se bazează pe o anumită stare de spirit și presupune anumite finalități superioare, către cari canalizează sistematic viața zilnică, cu toate manifestările ei.

Chiar dacă ordinea corporatistă n'ar fi decât o formulă technică de organizare și încă ea ar implica și ar conține, ca formulă, o etică a ei și o direcție de evoluție care s'o justifice.

Faptul că corporatismul reprezintă în fond mijlocul de organizare care asigură realizarea finalităților superioare urmărită de mișcările de dreapta, explică adeziunea generală a acestora la formula sistemului corporatist.

Țara noastră are o profundă și vastă mișcare de primenire sufletească, — cu punctele și de mândrie originalitate, — și are gata pregătită, în amănunte, și sistematizarea corporatistă. Așteaptă doar momentul care să impună sinteza. Fără să fi renunțat o clipă la credința noastră în virtuțile organizării corporatiste, ca sistem de viață autentică națională și colectiv-creatoare, — am lăsat intr'adins să se scurgă câtva vreme fără a stărui cu mințe, — afară de câteva articole ale noastre și câteva vești comunicate, toate sporadice, — asupra fenomenului corporatist din lumea întreagă și asupra condițiunilor cari impun realizarea lui și în țara românească.

Trecând peste unele motive de altordin, atitudinea noastră a avut sensul unei așteptări a manifestărilor spontane din viața economică și socială, cari să pună în evidență ele însele, pentru observatorii încă neconvinși, realitatea incontestabilă a structurării corporatiste naturale în mediul nostru românesc. Și realitățile locale ne-au confirmat cea asupra de măsurăr.

In adevăr, în ultima vreme capitala țării a fost locul unor serii de manifestări cari au trecut aproape neobservate, îndeobște, dar cari prin amploarea, prin caracterul lor autohton și natural, și prin efectele lor afirmă un sens profund de prefacere a societății românești.

In răstimp de două săptămâni s'au întrunit în București câteva din cele mai de seamă organizațiuni profesionale ale țării, afirmând pe deoparte nevoile și interesele specifice domeniului de activitate pe care îl reprezentau, iar pe de alta coordonându-și vederile și concluziunile fiecăreia cu ale celorlalte domenii în legătură.

Am avut astfel: congresul »Uniunii meseriașilor din toată țara«, impresionant ca număr de participanți și ca spirit de solidaritate în corporația românească cea mai veche și cea mai curat băștinașă; adunarea »Camerelor de comerț și de industrie din țară«, cari și-au pus o serie de probleme în special referitoare la nivelul prețurilor, și au dat câteva soluții de mare greutate în hotărârile pe cari le va lua guvernul; adunarea »Asociației funcționarilor particulari«, desbătând și cu multe speranțe propriu acestei categorii care se se lucrează încă de o organizare și o reglementare completă; ceva mai înainte, adunarea generală a »Uniunii Industriașilor din România«, una din cele mai puternice și importante organizații profesionale din țară, care în afară are o activitate cotidiană foarte intensă și bine cunoscută de toată lumea; și în sfârșit, — în afară de mai înainte alte congrese și adunări de mai înainte ale diferitelor asociațiuni profesionale din sectoarele industriei, comerțului, muncii, etc., o adunare de toată forța intelectuală și de nobil sens.

(Va urma)

VIAŢA POLITICĂ

Lupta advocaţilor români

Spre biruinţa finală a acţiunei de românizare a barourilor

Istoricul mişcării de naţionalizare a corpului advocaţilor. Provocările obraznice ale „democraţilor". Aţâţările dela Cernăuţi şi din „Adivor". Cum vor decurge alegerile de Duminică

Agitatorul „democrat" Dem. Dobrescu nu este socotit advocat

Senzaţionalele precizări făcute „Bunei Vestiri" de către d. I. Gr. Perieţeanu, preşedintele „Uniunei advocaţilor din România".

In ultima vreme, am înregistrat diverse «manifestaţiuni democratice», unde nenumăraţi Blumenfelzi, Bretteri, Rozenfelzi, sau Messingeri, adunaţi în congrese pentru «apărarea Constituţiei, păcii şi drepturilor cetăţeneşti», au votat moţiuni «severe şi ameninţătoare», împotriva legiferării muncii româneşti — şi în general, împotriva a tot ce este tendinţă de afirmare naţionalistă în ţara noastră.

Aşa de pildă, s'au ţinut recent, câteva «întruniri» patronate, natural, de câte o coadă de topor, unde s'au «consfătuit» advocaţii «de-Chişinău, domnii «advocaţi (evrei) democraţi» s'au agitat pe chestiunea românizării barourilor şi au făcut să apară — prin monitoarele lor iudeo-comuniste de pe strada lui Mihail Iudeoveanu — atacuri veninoase împotriva conducătorilor naţionalişti ai Uniunei advocaţilor.

ISTORICUL ACŢIUNEI DE ROMANIZARE A BAROURILOR

Pentru a răspunde tuturor acţiunilor interesate, manevrate iudaic — cu sprijinul unor români vânduţi — ca să împiedice executarea hotărîrii Congresului general al advocaţilor privitor la românizarea barourilor, ne-am adresat d-lui I. Gr. Perieţeanu, preşedintele Uniunei advocaţilor. D-sa a binevoit să facă «Bunei Vestiri», următoarele importante declaraţii:

«Cu ocazia Congresului general al corpului advocaţilor, ţinut în Septembrie 1935 la Tg.-Mureş, baroul Iaşi, prin decanul său d. *Petre Pogonat* a cerut şi obţinut dela Consiliul general al Uniunei advocaţilor — organ colectiv chemat de lege să aprobe şi eventual să completeze ordinea de zi a Congresului, alcătuită de Comisiunea permanentă a Uniunei — să se enunţe în Congres, în şedinţa dela 9 Sept. 1935, importanta *problemă a situaţiei elementului etnic naţional în barouri.*

In urma expunerii d-lui Petre Pogonat, Congresul a reţinut chestiunea şi a dispus trimiterea ei în studiul amănunţit al barourilor. In executarea hotărîrii Congresului, Uniunea a cerut barourilor să studieze problema sub toate aspectele ei, din care să rezulte în mod clar următoarele:

1. *Proporţionalitatea elementului etnic naţional în baroul respectiv faţă de celelalte elemente, adică, numărul advocaţilor români creştini şi a celor de alte naţionalităţi şi credinţe.*

2. *Cari sunt mijloacele eficace pentruca, pe căi legiuite, să se poată ajunge la stabilirea unei proporţionalităţi raţionale, care să asigure preponderanţa elementului etnic naţional în barouri.*

3. In fine, barourile au mai fost solicitate ca, pentru stabilirea tuturor datelor necesare şi completa documentare a Uniunei, să culeagă şi eventualele obiecţii pe care le-ar avea de făcut confraţii minoritari, astfel ca după coordonarea materialului primit din întreaga ţară, Uniunea să fie în măsură să înfăţişeze forurilor competente, un cât mai clar şi mai imparţial expozeu al importantei probleme şi ca în formularea propunerilor ce se vor face să se ţină seama de toate contingenţele pe care le implică această chestiune în domeniul dreptului pozitiv intern şi extern. *Cu alte cuvinte, să aşeze problema în cadrul unei ordine juridice şi legale, raţionale şi eficace, care să vizeze atât prezentul cât şi viitorul.*

După ce Congresul general proiectat la Călimăneşti a fost amânat, Consiliul general al Uniunei s'a întrunit în zilele de 12 şi 13 Decembrie 1936 şi a luat cunoştiinţă de dorinţele exprimate de barouri — 34 până la acea dată. — Apoi, ţinând seamă de consideraţiunea că majoritatea răspunsurilor reprezenta modul de vedere al consiliilor barourilor, a primit propunerea făcută de d. consilier I. Teodorescu-Valahu, decanul baroului Constanţa şi a decis ca problema să fie examinată de adunările generale ale barourilor, pentruca hotărîrile să exprime părerea totalităţii membrilor ce alcătuiesc barourile respective.

D. I. GR. PERIEŢEANU

ATITUDINEA D-LUI I. GR. PERIEŢEANU

Mai este, oare, nevoie — îmi spune maiestrul Perieţeanu — să adaug că în tot intervalul de timp cât a durat această activitate de consultare a barourilor, eu am păstrat o atitudine rezervată, pentruca să nu mi se impute tocmai pentrucă făceam parte dintr'o grupare politică naţionalistă, că am influenţat într'un fel sau altul hotărîrile ce aveau să se ia.

Datorită acestei atitudini, gruparea advocaţilor aşa zişi «democraţi», ce se formase între timp, mă taxa de fascist — calificativ ce desigur nu mă supăra — iar Asociaţia advocaţilor români creştini mă considera comunist şi mason grad. 33.

Aşi fi putut, prin comunicate pe calea presei — sau publicând circulările date de mine în legătură cu românizarea — să spulber ultima învinuire. N'am făcut-o, pentrucă ar fi fost o inabilitate ce era de natură să compromită mişcarea. Am suportat deci cu resemnare supărătoarele bănueli şi am lăsat ca ideia să pătrundă şi să se desvolte, căci aveam ferma credinţă că se va ajunge la rezultatul de azi.

...drăsnetul şi înstrăinatul d. Const. Rădulescu, decanul baroului Cernăuţi şi profesor de drept penal la facultatea de drept din capitala Bucovinei, *unde are ca asistent un evreu din familia sa*, a dat ziarului «Adivorul» un interview, din care rezultă aceia ce ştiu cu toţii că, d. decan este în slujba minoritarilor, în mijlocul cărora se complace datorită intereselor de ordin «personal», interview prin care conchidea că «nu trebuiesc acuzaţi minoritarii de criza existentă în barouri şi că nu trebuiesc împinşi minoritarii, — cari constituesc o populaţie de aproape 5 mil. locuitori — să se unească pentru a lupta să li se respecte drepturile consfinţite de Constituţie; că se impune o politică de apropiere şi armonie şi că Congresul advocaţilor trebuie amânat, iar chestiunea care formează obiectul acestui congres, scoasă dela ordinea zilei, căci altfel, acea hotărîre va fi izvorul permanent al unor convulsiuni şi agitaţii de care ţara noastră n'are nevoie».

Natural, pe această chestiune, presa evreiască, a născocit «o mare problemă de agitaţie».

Se înţelege că această ieşire a d-lui C. Rădulescu, a fost de natură să producă în rândurile naţionaliste o enervare care a sporit dinamismul firesc al mişcării. Astfel, explic, eu pentruce în ziua congresului, unii «domni» au întâmpinat nemulţumiri — după cum se spune.

PROVOCARILE ADVOCAŢILOR DEMOCRAŢI

In legătură cu provocările la cari s'au dedat anumite grupuri de «democraţi», în timpul congresului general dela 9 Mai a. c., maistrul I. Gr. Perieţeanu, mi-a declarat:

— *«In ceiace mă priveşte, pot să afirm următoarele: Am sosit foarte de dimineaţă la sala congresului, care era deja populată. Am pătruns imediat în sală. Micile incidente ce mi-au fost aduse la cunoştiinţă, le-am aplanat. Astfel, la cererea d-lui Sgoanţă, decanul baroului Dolj, am dispus să se lase liber acces unor confraţi cari s'au plâns că întâmpină dificultăţi la intrare.*

Dealtfel, repet, dacă s'au întâmplat oarecari incidente, cele au fost provocate premeditat, atât de d. C. Rădulescu, cât şi de gruparea advocaţilor zişi «democraţi», cari au publicat manifeste ce nu puteau fi privite cu indiferenţă de orişicare român.

Agitatorul „democrat" Dem. Dobrescu nu este socotit advocat

Senzaţionala precizare a Preşedintelui Uniunei advocaţilor

Trebuie să amintesc că lupta noastră, pornită şi desfăşurată în cadrul legiuit, s'a găsit la un moment dat în faţa unor provocări pornite dela minoritari, dar mai cu seamă dela evrei, alimentate şi susţinute chiar de unii români — cozi de topor — a căror atitudine nu putea să nu stârnească o reacţiune, în sânul românimii.

Provocările acestor «advocaţi democraţi» au fost amplificate şi difuzate de către monitoarele evreieşti din Sărindar.

Cât despre d. Dem. Dobrescu, dacă n'a putut să intre în sala «Arta» — unde se ţinea congresul advocaţilor — precizează d. I. Gr. Perieţeanu, preşedintele Uniunei avocaţilor cauza probabilă este că d-sa n'a mai fost socotit advocat, deoarece nu mai practică advocatura de 15 ani şi a cerut şi obţinut dela Barou un certificat constatator al acestei situaţiuni — datorită cărui certificat a fost scutit de impozitele profesionale.

Drept consecinţă, d. Dem. Dobrescu, a fost şters din tabloul advocaţilor.

Marea mea mirare este că d. D. Dobrescu, după ce n'a intrat în sala «Arta», datorită cauzei amintite, s'a pus în fruntea advocaţilor democraţi şi colindă ţara, în scopul bine determinat de a da lupta — împotriva listei naţionaliste — în alegerile dela Uniune, cari vor avea loc Duminică 20 l. c.

UNIUNEA ADVOCAŢILOR NU SE VA DIZOLVA, CI VA CONTINUA LUPTA

Un singur cuvânt mai am de spus în ceiace priveşte faimoasa întâmpinare a d-lui C. Rădulescu: Să fie liniştit. Uniunea nu se va dizolva şi nici nu se va lichida, ci va duce, dimpotrivă, până la capăt, lupta începută pentru românizarea barourilor.

Prin urmare, d-sa nu va avea ocazie să administreze împreună cu minoritarii, în fruntea cărora se află, venitul timbrelor de pledoarie din circumscripţia baroului Cernăuţi.

Menţionatele fonduri vor fi administrate de Uniune, cu aceiaşi râvnă şi preocupare de soarta advocaţilor de care a dat dovadă şi până acum, ceece i-a atras elogiile Consiliului general, care în şedinţa de ieri 18 Iunie, i-a dat deplină descărcare de gestiune».

Alegerile de Duminică, o nouă izbândă românească
— Sfaturi pentru agitatorii democraţi —

Intrebat asupra modului în care vor decurge alegerile dela Uniune, care vor avea loc Duminică 20 l. c., şi în vederea cărora minoritarii, dar mai ales evreii, s'au constituit în «fronturi» de acţiune împotriva «acelora ce vreau românizarea barourilor», d. I. Gr. Perieţeanu, mi-a declarat următoarele:

— «Asupra alegerilor de Duminică, presupun că se vor efectua în cea mai deplină ordine, dacă bineînţeles, nu se vor produce noui provocări.

Rezultatul acestor alegeri e previzibil: izbânda va fi a românilor!

Colegii noştri, aşa zişi «democraţi», «camuflaţi», etc., ar face bine dacă ar înţelege spiritul vremii şi să lase ca mişcarea naţionalistă să se desfăşoare în mod normal, fără svâcniri şi fără regretabile incidente.

Le ma dau un sfat: Să renunţe la acţiunea pe care o exercită indirect, prin mijlocirea streinătăţii, pentrucă această activitate, departe de a le folosi, va dinamiza şi mai mult curentul naţionalist.

D. I. Gr. Perieţeanu, şi-a terminat, astfel, expunerea făcută «Bunei-Vestiri».

România nu este o colonie; românii nu sunt un popor colonial şi nu înţeleg să fie sub tutela nimănui. Să înceteze, deci, toate presiunile, toate ameninţările şi ponegririle ce vin de peste graniţă, la comenzile oculte pornite de la streinii de aici.

«Dealtfel, într'o conferinţă, întitulată: «Imperativul naţionalist», pe care o va ţine în curând la Iaşi, maestrul I. Gr. Perieţeanu va arăta, sprijinit pe chiar doctrina franceză, — nu alta — că Naţiunea nu e un fapt accidental şi facultativ, ci rezultanta unor realităţi, cari impun în primul rând AUTONOMIA.

Nicolae V. Ilieşiu

O SATISFACŢIE ŞI O PUNERE LA PUNCT

Cu aceste lămuriri — continuă d. I. Perieţeanu — am răspuns în parte întâmpinării din 28 Mai a. c. pe care tot d. C. Rădulescu, decanul baroului Cernăuţi, a adresat-o Uniunei, prin care-mi aducea anumite învinuiri şi pe care a avut grija s'o publice tot în coloanele ziarului «Adevărul», unde unii scribi de dubioasă origine românească sau alţii de neîndoelnică origine semită, mi-au adus nejustificate atacuri.

Această întâmpinare — protest, prin care urmărea să obţină împotriva mea un vot de blam, dela comisiunea permanentă a Uniunei, m'am grăbit s'o trimit în deliberarea acelei comisiuni, care statuând ieri asupra ei, a hotărît următoarele:

«Aprobă întreaga atitudine a d-lui I. Gr. Perieţeanu, preşedintele Uniunei avocaţilor, care n'a făcut decât să se conformeze hotărîrilor barourilor şi Consiliului general al Uniunei şi îi exprimă întreaga sa încredere.

Constată că alegerea d-lui Istrate Micescu în Consiliul general este legală şi trece la ordinea de zi». (s. s.) St. Marinescu Bolintin, (s. s.) G. Dobias, (s. s.) P. Sadoveanu, (s. s.) Em. Sgoanţă, (s. s.) dr. N. Zigre, (s. s.) dr. V. Mercea, (s. s.) dr. I. Garoiu, şi (s. s.) C. Brăescu.

Hotărîrea Congresului de românizare a barourilor

Provocările obrasnice ale „democraţilor"

După această mică paranteză, d. I. Gr. Perieţeanu, reia firul istoricului acţiunei de românizare a barourilor:

Consiliul general al Uniunii s'a întrunit la 21 Februarie 1937. Examinând răspunsurile primite dela barouri, am constatat că am obţinut o majoritate, care, m'a îndreptăţit să spun atunci, că «*baroul român înţelege să-şi păstreze caracterul său etnic naţional, ceiace este esenţial şi îmbucurător. Un crez, un ideal, al cărui înfăptuire se impune dacă nu voim să ajungem, încetul cu încetul, la desnaţionalizarea noastră*».

E prima oară când îmi exprimam părerea personală, sprijinită pe opinia exprimată de marea majoritate a barourilor.

Consiliul, a adoptat — în această şedinţă — părerile exprimate de adunările generale ale majorităţii barourilor, în sensul românizării lor şi a dispus ca problema să fie supusă într'un Congres general-extraordinar, a cărui dată s'a fixat pentru ziua de 9 Mai 1937.

După cum ştiţi, Congresul s'a ţinut la data fixată şi într'o atmosferă caldă şi entuziastă, s'a votat moţiunea de punere în aplicare a principiului de românizare a corpului advocaţilor.

AŢAŢARILE JIDOVEŞTI DELA CERNAUŢI ŞI DIN «ADIVOR»

De relevat că în ziua de 7 Mai a. c. adică înaintea Congresului, în-

Nimic fără corporatism

(Cotinuare din pag. 1-a)

prin care — alături de celelalte măsuri imediate şi radicale pentru eliminarea străinilor de dată recentă — se va realiza în fiecare domeniu al muncii şi al gândirii naţionale triumful şi dominaţia românismului.

Iată de ce fie într'un sistem parlamentar, radical transformat, fie într'un sistem quasi dictatorial bazat pe partidul unic, *corporaţia va avea un rol hotărîtor.*

Pentru oamenii înţelegători ai vremurilor, singurul punct fix şi *singura constanţă a viitorului nostru* este corporatismul românesc.

Mihail Manoilescu

Procesul studenţilor dela Tg. Mureş

Sâmbătă 12 crt. tribunalul de Braşov a judecat cererile de repunere în termen ale conducătorilor studenţimei, condamnaţi în lipsă, în procesul intentat cu ocazia congresului studenţesc dela Tg. Mureş.

Din partea apărării au luat cuvântul d-nii avocaţi Traian Cotigă şi Alexandru Vergati, cari au arătat cauzele de forţă majoră ce au împiedecat pe inculpaţii Gh. Furdui, Neculai Crudu şi Mărculescu de a se prezenta la termenul de judecată, punând concluzii pentru rejudecarea procesului.

Tribunalul a admis cererea de repunere în termen a d-lui Gh. Furdui, a conexat procesul cu acela a d-lui Viorel Trifa, fixând termenul de judecată pentru ziua de 10 Iunie.

Tribunalul a respins cererea lui Neculae Crudu, Mărculescu şi Theodor Ioraş — ultimul neprezentându-se.

Tr.

Festivităţile dela Cluj

Cuvântul Suveranului

Festivităţile dela Cluj au avut un caracter istoric. Au participat Suveranul, înconjurat de sfetnicii săi, în frunte cu d. Gh. Tătărăscu, I. P. S. S. mitropolitul Bălan dela Sibiu, mitropolitul Nicolescu, al Blajului, episcopii precum şi un cadru de elită militară.

M. S. REGELE

Dintre personalităţi au participat:

D. Alex. Vaida Voevod, Emil Haţegan, preotul Man, Octavian Goga.

Apoi apare guvernul ţărei în frunte cu d. ministru Tătărăscu, preşedintele consiliului. Sunt prezenţi d-nii: Inculeţ, vice-preşedinte al consiliului, dr. C. Angelescu, dr Nistor, Costinescu, Alex. Lapedatu preşedintele senatului, Mircea Cancicov, Valer Pop, Tiberiu, Moşoiu, Bentoiu, Ştefănescu-Goanză, subsecretar de stat, Gh. Cipăianu, dr. Titu Gane, secretar general al ministerului sănătăţii.

Comandanţii regimentelor din Cluj, în frunte cu d-nii generali Gh. Florescu, comand. corpului 6 armată, Constantinescu, Ivaşcu, Mehedinţi, Maroşin, Părăianu, dr. Eugen Dunca, prefect, N. Drăgan, primarul municipiului Cluj, Alex. Săndulescu, prof. Stoicescu, rectorul universităţii din Bucureşti; colonei: Carp, Ivaşcu, Sergiu, Ionescu, apoi întregul corp consular din Cluj, în frunte cu d-nii: Stapinschi dr. Iarnie al Austriei, dr. Kauntz al Germaniei, Baron Botner al Ungariei, episcop reformat şi unit dr. Ioan Vasarhely şi dr. Gh. Baroş, etc. etc.

Pe peronul gărei în stânga, se găsea o companie de onoare a flotilei de aviaţie de gardă în frunte cu drapele şi muzică.

Au luat cuvântul Rectorul Universităţii Clujene, N. Mihăilă reprezentantul studenţimei, I. P. S. Mitropolitul Alex. Niculescu. Omagiul Ardealului a fost adus de către I. P. S. S. Mitropolitul Bălan. Insfârşit a vorbit d. dr. Iuliu Moldovan.

Cuvântarea Suveranului

Domnule Rector,

Evocaţi în cuvântarea Domniei Voastre amintiri cari şi Mie Mi-au rămas adânc întipărite în inimă.

Pentru toţi Românii din toate colţurile ţării întregite, deschiderea Universităţii româneşti pe pământul Ardealului, a fost un moment de adâncă emoţie şi o clipă de nespusă înălţare sufletească.

Universitatea din Cluj, clădită de alţii şi cu meniri străine de neamul nostru, a devenit o afirmare puternică a stăpânirii de drept a României pe aceste plaiuri, cari de veacuri aşteptau împlinirea unei dreptăţi naţionale. (Aplauze puternice)

Această afirmare a puterii culturale a românismului a început sub cele mai frumoase auspicii. O pleiadă eminentă de profesori şi învăţaţi au venit aci, în Cluj, să întărească şi să desăvârşească această afirmare.

Astăzi, când au trecut aproape 20 de ani, pentru toţi Românii este o bucurie de a şti că făgăduelile începutului s'au îndeplinit. Activitatea ştiinţifică a Universităţii Regelui Ferdinand I poartă toată lauda şi sunt fericit s'o pot afirma la această frumoasă serbare academică. Aţi avut norocul să porniţi la drum aşa cum trebue şi tradiţia creiată de eminenţii începători, s'a păstrat până astăzi şi s'o păstraţi şi de azi înainte cu aceeaş sfinţenie, căci este bună.

Domnule Rector.

In expunerea ce aţi făcut asupra rezultatelor acestei Universităţi, aţi arătat în ce fel voi, acei de aci, din Cluj, aţi priceput rolul ce trebue să îndepliniţi, atât înăuntru cât şi în afară.

Aţi priceput aşa de frumos că viaţa academică nu trebuie să fie searbădă, că n'are numai rostul ei între zidurile laboratoriilor şi ale sălilor de cursuri, ci că aci, în aceste ţinuturi, aveţi rolul de a fi un far care să răspândească lumina culturii româneşti cât mai departe şi cât mai adânc.

Aţi mai priceput un fapt primordial pentru realul progres, ce trebue făcut într'o instituţie de înalt învăţământ — că dascălii şi învăţăceii nu sunt corpuri aparte, ci două elemente componente şi inseparabile ale unuia şi aceluiaş organism. (Aplauze puternice).

Universitatea nu este o şcoală oarecare, ci este vârful piramidei culturii naţionale. De aci grija perfectă la tot ce se predă între zidurile ei. Universitatea nu vrea să zică massă, ci selecţionare (Aplauze).

Deci, nu pot decât să revin cu sfatul ce atât de des L'am dat: grija noastră nu trebue să fie la înmulţirea numărului studenţilor şi a catedrelor, ci la consolidarea calitativă a ceeace există. (Aplauze).

Seminare, institute, laboratoare — iată adevărata muncă ce se cere aci. Nu se cer generalităţi, ci se cere adâncirea problemelor.

Aceasta ştiu că s'a dobândit în multe cazuri, deci pe această sănătoasă şi rodnică cale trebue urmat.

Aţi mai priceput un lucru esenţial pentru rolul ce-l aveţi de îndeplinit. Ociclă de internaţională ar fi ştiinţa, ea poate şi trebue să se lege de nevoile naţionale şi etnice: — şi aceasta aţi făcut-o cu prisosinţă (Aplauze puternice). Nu fiindcă astăzi trăim o epocă în care se pune cu mai multă tărie imperativul naţionalist, ci fiindcă în sufletul fiecărui student şi profesor trebue să existe această credinţă, că ştiinţa care se face la Universitate trebue să fie o ştiinţă izvorîtă din nevoile absolute ale României şi să fie un aport la întărirea poziţiei Patriei în cenaclul lumii civilizate. (Aplauze puternice).

Prin cunoaşterea adâncă a tot ce este în legătură cu nevoile şi posibilităţile noastre româneşti, vom dovedi acea putere sufletească, spre a ne afirma din ce în ce mai puternic şi mai strălucit.

Domnule Rector.

Astăzi aduceţi la activitatea Universităţii clujene o nouă podoabă: este acest frumos local pe care îl inaugurăm astăzi şi care arată felul cum aţi ştiut să lucraţi.

Extinderea luminii academice în afară şi legătura strânsă între studenţi şi profesori.

Nădejdea Mea este că toţi vor şti să priceapă cât de mult bine poate face această anexă, pe care cu cea mai mare bucurie am primit s'o inaugurez în cadrul acestei frumoase serbări.

Cu inima înălţată de progresele vădite ale Universităţii Daciei Superioare «Ferdinand I», urez acestui frumos institut de cultură naţională să-şi îndeplinească şi de azi înainte, cu acelaş avânt şi dragoste de Patrie, rolul său strălucitor de piatră de hotar a culturii româneşti şi a afirmării noastre naţionale. (Aplauze puternice. Urale, Ovaţiuni).

Proclamarea M. S. Regelui

ca doctor honoris causa al Facultăţii de litere din Cluj.

A luat cuvântul d. prof. Silviu Dragomir. Intr'o emoţionantă cuvântare d. prof. Silviu a decernat Augustului nostru Rege Carol al II-lea titlul de Doctor Honoris Causa al facultăţii de litere dela Universitatea «Regele Ferdinand I».

A luat cuvântul apoi d. prof. N. Drăgan, decanul facultăţii de litere.

Investirea

Rectorul Universităţii a proclamat apoi «doctor honoris causa» pe M. S. Regele. Propunerea facultăţii de litere fiind aprobată, cu unanimitate de senatul universitar, dă citire diplomei de «doctor honoris causa» a M. S. Regelui, care este scrisă în limba latină. D. rector predă apoi diploma Suveranului şi urmează învestirea cu roba de catifea vişinie, împodobită cu ermină, care este aşezată pe umerii Suveranului.

Publicul din sală sărbătoreşte, în picioare, pe M. S. Regele. Corul intonează imnul regal.

Au mai luat cuvântul d. Gh. Tătărăscu, preşedintele consiliului de miniştri, d-nii prof. dr. Ioan Lupaş, prof. Al. Borza, etc.

SPORT

Platko este de vină !

Despre domnul acesta am mai scris de câteva ori susţinând că nu este chiar atât de mare cunoscător de football cum vor să-l scoată oarecari indivizi cărora le place să admire tot ce se scurge la noi de peste hotare.

Din nenorocire faptele de eri ne confirmă. Infrângerea Venusului are o singură explicaţie: incompetenţa lui Platko, incompetenţă pe care o vom dovedi mai jos.

In matchul de ieri Venus se prezenta cu trei oameni noi: Gain, Bodola şi Ploeşteanu. Primii doi aveau sarcina să înlocuiască respectiv pe Colea Vâlcov şi pe Dan Gavrilescu, adică tocmai pe acela cari făceau valabil sistemul de joc al lui Platko. Ei bine, antrenorul Venusului nu şi-a dat seama că noii jucători nu pot corespunde rolurilor în care erau puşi să joace. Gain, prin excelenţă ofensiv şi la activ cu admirabile partide de înaintaş centru, nu poate în nici un caz fi transformat într'al treilea fundaş. Iar Bodola, ieşit din formă şi neacomodat, n'a putut suplini jocul de inter rătăcitor al lui Dan Gavrilescu, care avea sarcina să meargă înapoi şi să-i alimenteze cu mingi pe ceilalţi patru înaintaşi întocmai ca un mijlocaş centru.

In plus Albu, fundaş masiv şi greoi, nu trebue pus să atace extrema adversă, întrucât el excelează mai ales în jocul de câmp şi de careu, de unde culege foarte frumos mingile.

Platko uită cu desăvârşire că footballul este jucat de oameni, nu de marionete. El vede acest joc întocmai ca fericiţii copii la vârsta visurilor când dintr'o cutie de chibrituri îşi construesc o lume întreagă: ăsta este ciobanul, astea-s oile, ăştia-s câinii.

Ne miră că Platko nu l-a pus încă pe Sfera centru înaintaş, iar pe Humis fundaş. Ar fi un joc nostim de-a chibriturile.

Dacă Platko ar şti cât de puţin football, nu şi-ar fi păstrat aşa zisul lui sistem. Fundaşii trebuiau lăsaţi în careu, şi halfii de margine puşi să atace extremele. Iar Gain ar fi trebuit lăsat să-şi facă jocul său ofensiv. In felul acesta Venus ar fi avut o apărare strânsă şi o înaintare alimentată. (Ploeşteanu şi Gruin n'ar mai fi fost siliţi să vină în teren ca să-şi culeagă mingile).

Dar chiar cu sistemul acesta nenorocit, Venus ar fi câştigat la cel puţin trei goaluri diferenţă, dacă Platko n'ar fi făcut marea prostie să-l pună în poartă pe Burdan, care s'a arătat lipsit de formă în ultimele 5-6 matchuri. Venus avea la dispoziţie şi pe Iordăchescu şi pe Ghenea, ba chiar şi pe juniorul Budan, care în ori ce caz ar fi fost mai bun decât catastrofalul Burdan, autor material al înfrângerii prin cele patru goaluri primite gratuit.

Este cel puţin suspectă simpatia pe care Platko i-o arată lui Burdan în vreme ce-şi neglijează în mod vinovat pe ceilalţi doi portari din echipa întâia.

Iată deci marea vină a lui Platko. Iată dece credem că Sfera şi Ploeşteanu au fost ieri neţărmurit de mari, incomparabil mai mari decât Platko, fiindcă prin jocul lor eroic au căutat să repare inepţiile unui antrenor ratat.

Moralmente băeţii dela Venus, exclusiv Burdan, au câştigat ieri. Iar Platko a dat faliment.

Virgil Popescu

Ujpest-Venus 6-4 (2-1)

Insfârşit am păşit şi în Cupa Europei Centrale — după cum vedeţi, cu stângul. A fost un match greu, de cupă, match de mare spectacol, aşa cum dovedeşte ploaia de goluri. Punctajul a fost strâns până'n ultimele minute: 1-0, 1-1, 2-1 Ujpest; 2-2; 3-2 Venus; 3—3, 4—3 Venus; 4—4 5—4; 6—4.

E deci evident că matchul a fost viu şi spectaculos. In primul mitemps, Ujpest ia conducerea teritorială după un ireş venusist, risipit în out de poartă. Aripa stângă ungurească, Toth-Zsengeller funcţionează ca un dinam pus în mişcare tocmai de subtilităţile lui Kocsis de pe aripa cealaltă. Dealtfel Toth marchează de două ori după ce Petea ridicase o minge surprinzătoare peste apărare, pe care Humis o speculează.

In prima parte a jocului se remarcă în special neutilizarea lui Ploeşteanu şi o formidabilă lovitură liberă a lui Albu dela 30 m.

După pauză, venusiştii îşi schimbă pasul, renunţă la espectativă şi-i bat pe unguri prin mobilitate. Au fost 20 minute de mare virtuozitate şi uluitor elan. Ploeşteanu este încontinuu lansat.

Marchează Humis, Ploeşteanu, Gruin, iar dela Ujpest Zsengeller şi Kocsis care l-a zăpăcit pe Albu prin driblingurile lui scurte. Matchul l-a pierdut Venus în momentul în care Burdan a primit golul lui Kocsis dela 25 m., care a intrat comod şi sincer, Burdan socotind că mingea iese în out.

Credem că au fost greşeli iniţiale. Halfii Venusului au fost compartimentul deficitar: AU FOST 3 HALFI CENTRI. Aripile ungureşti zburau libere până în careu unde Sfera (ADMIRABILUL SFERA!) şi Albu erau debordaţi.

Două aripi bune, în care PLOEŞTEANU A FOST FORMIDABIL. Humis ca deobiceiu a aşteptat să fie lansat şi să speculeze. A făcut lucruri bune şi nu i-a reuşit tot. Interii Venusului au fost spectatori la nevoile şi truda apărării. Pe Petea îl scuză piciorul dar pe Bodola credem că nu-l poate scuza nimic. (Ce util ar fi fost Dănuţ) BURDAN CATASTROFAL. Albu slab. Gain — 1 gol personal.

SFERA CEL MAI BUN DE PE TEREN, A FOST MAGNIFIC.

Ungurii au jucat frumos şi foarte latin. Zengeller, Toth, Seres şi Joos au fost cei mai buni.

Venus a ratat 5 goaluri sigure, SIGURE DE TOT când revenise puternic cu 2-2; 3-2.

In orice caz Venus a pierdut disperat un match urias, dar nu cu 4-0!

Publicul (20.000) a aplaudat cu sufletul trist, dar A APLAUDAT INDELUNG PE UNGURI. O lecţie pentru B.-Pesta.

T.C.R. şi Stadiul Român s'au calificat pentru finala Cupei Bejan

T. C. R. — SP. STUDENŢESC 16-5 (6-0)

După cum am prevăzut, T. C. R. a învins uşor şi la scor echipa studenţească. Din nou decanii au dovedit că sunt imbatabili. In finală pe care o vor susţine în compania Stadiului — Român, vor reuşi să cucerească tot la scor cupa «Bejan».

Jocul a fost spectaculos remarcându-se în special linia de trei sferturi a decanilor.

Pentru Tennis au marcat: Dumitriu, Popa, Crisoveloni şi Mărculescu şi Dinescu pentru Sp. Studenţesc.

La T. C. R. Popa, Mărculescu şi Dragu cei mai buni, iar dela Sp. St. doar Dinescu.

ST. ROMAN — VIF. DACIA

St. Român a reuşit să-şi asume victoria după un match splendid.

E adevărat că după fazele matchului rezultatul ar fi trebuit să fie în cel mai rău caz pentru Galbeni la egalitate. Viforul Dacia a scăpat prin Nicolau şi Sterian două eseuri gata făcute.

Stadiul a marcat frumos prin Argeşiu în centru după ce întreaga înaintare stadistă depăşiseră pe vifor işti.

Ambele echipe au jucat frumos remarcându-se în special Burlescu (St. Român).

Arbitrajul d-lui Favela foarte bun.

Carnet

La Ancona reprezentativa studenţească a Italiei a dispus eri cu greutate de studenţii unguri cu 2-1, la pauză 1—0.

*

La Marsilia, în matchul amical Olympique Marseille a învins echipa italiană Torino cu 2-1, 1-0.

Iar la Lyon, Sochaux termină la egalitate 2-2, cu foştii campioni ai Italiei, Juventus.

*

La Belgrad, echipa C. A. O. din Oradea a cedat lui Beogradski cu 1-3.

Punctul alb-verzilor fiind marcat de Verzaru.

*

IN ELVEŢIA campionul naţional Grasshoppers a jucat la Zurich cu echipa cehoslovacă Prostejov, învingând la limită cu 4—3 (2—0).

Din fizionomia matchului se poate deduce cu elveţienii vor avea în Cehoslovacia o soartă ingrată.

Beilis şi tovărăşii lui întru lichelism sportiv şi gazetăresc se dau de ceasul morţii ca să dovedească oricui că Gică Popescu n'a fost sabotat de tovarăşii minoritari din echipa federaţiei. Ţi-e mai mare dragul să-i asculţi. Ca să dovedească nu ştiu ce, un extropiat care lucăleşte V. afirmă că Bodola şi Rafinsky au jucat «pe dreapta», făcându-se că uită, sau, poate, neştiind că în aceste locuri au jucat Vintilă şi Kowacs. Iar ploşniţa bătrână Beilis născoceşte un basm idiot cu o extremă belgiană care a jucat bine şi cu o «schimbare de joc» necesară, numai ca să demonstreze că numai afurisita de minge este de vină că n'a venit şi pe la Gică Popescu. Păi bine, haită bătrână, n'au jucat aceiaşi oameni şi în primul mi-temps? Dece atunci Gică Popescu a avut mingi şi după pauză n'a mai avut deloc?

Atâta rea credinţă nu ne-am fi închipuit nici măcar la învechitul în rele excrocul libidinos Moritz Beilis.

In vederea concursurilor nautice care vor avea loc pe lacul Herăstrău la 21 Iunie, cu ocazia zilei sporturilor, s'a desfăşurat azi un concurs de antrenament între echipele de canotaj înscrise, sub supravegherea domnului colonel Pavlid.

S'au remarcat echipele nautice ale grupării sportive Grănicerul de sub directa conducere a d-lui subl. Dănăricu.

Au fost prezente la antrenament 6 echipagii de canotaj.

Ştefan Zăinescu

Ieri s'au împlinit unsprezece ani de când a decedat un emerit sportiv din vechea gardă, Ştefan Zăinescu, fratele centrului înaintaş al Juventusului.

Ştefan Zăinescu a fost un talentat jucător de football şi de rugby. Jocul cu mingea ovală l-a practicat la Sportul Studenţesc, iar football a jucat în vechea Transilvanie, având ca parteneri pe cei mai buni jucători de pe vremuri.

Moartea lui Ştefan Zăinescu, cauzată de un accident la un match de rugby, a produs pe vremuri o puternică emoţie în rândurile foştilor săi camarazi, cari se vedeau părăsiţi de unul dintre cei mai buni.

Timpul şi-a lăsat încet încet vălul său de uitare şi puţini dintre tinerii de astăzi mai ştiu cine a fost Ştefan Zăinescu.

Dar cum cea mai frumoasă parte a sufletului omenesc este aceea în care se păstrează amintirea celor buni ne facem o pioasă şi camaraderească datorie de a consemna în aceste rânduri dragostea şi prietenia cu care foştii tovarăşi de sport îşi amintesc de Ştefan Zăinescu.

Credem că sufletul vechiului camarad se va bucura în pacea lui eternă de comemorarea pioasă pe care i-o facem.

Gociman a câştigat cursa Bucureşti-Braşov 170 km

Cursa organizată de I. A. R.-Braşov în care au luat parte 16 alergători, a revenit lui I. Gociman (Pr. Nic.) care a învins cu două lungimi pe Ţapu Niculae.

La ora 7.15 dim. s'a dat plecarea din Piaţa Victoriei. La orele 9,05 plutonul trece compact prin Ploeşti. Georgescu I. e nevoit să abandoneze. Prin Comarnic plutonul se fărâmiţează, trena fiind dusă cu schimbul de Simionescu şi Gociman, urmat de Ţapu, Niculici şi Hapciuc.

In Valea Timişului, Gociman, Ţapu şi Niculici scapă fiind prinşi imediat de Marius, Simionescu şi Dinu Ştefan, cari împreună sosec în pluton la orele 12,52 în Braşov.

Timpul realizat de Gociman este de 30,248 km. pe oră.

Cursa Bucureşti-Braşov

Gruparea sportivă I. A. R. a făcut să se dispute eri dimineaţă o cursă ciclistă pe distanţa Bucureşti-Braşov, 176 km.

Alergarea a fost câştigată de Gociman cu timpul de 5 ore 37 minute.

Rugby

Cupa Bejan

Pe terenurile U. F. S. R. s'au disputat eri semifinalele «CUPEI PETRE BEJAN» între echipele *Tennis Club Român — Sportul Studenţesc* şi *Stadiul Român — Viforul Dacia.*

Au asistat foarte puţini spectatori de oarece toată lumea a mers la matchul de football — Ujpest.

Rezultatele:

Tennis Club Român — Sportul Studenţesc 16—5 (6—0).

După cum era de aşteptat, tecriştii s'au calificat învingând uşor, de care ce se găsesc în mare formă şi sunt favoriţii cupei.

Stadiul Român a învins *Viforul Dacia* cu 5—0 (0—0), după un match foarte frumos, în care şi Viforul Dacia putea termina, cu mai mult noroc, la egalitate. Stadiul marchează o bună revenire în formă.

Astfel că finala se va juca între T. C. R. şi Stadiul Român.

Prietenilor footbalului românesc !

Semnalăm un eveniment mare! Pentru prima oară în istoria footbalului românesc, echipa campioană a României a fost admisă la match-urile Cupei Europei Centrale!

Soarta a decis ca echipa campioană română a anului în curs să fie desemnată în cea mai reprezentativă, a soccerului românesc.

«Venus» echipa care ne-a dat atâtea satisfacţii morale prin minunata, bărbătească sa comportare în actualul campionat şi 'n matchurile internaţionale, unde, cu cinste a apărat culorile naţionale.

Pentru aceasta va trebui s'o susţinem cu toată inima acum, la primul examen ce îl are de trecut peste graniţă într'o competiţie de importanţa Cupei Europei Centrale şi pe teren străin să-i strigăm «Haide Venus».

Sportul românesc va trebui încurajat la Budapesta. Acesta este şi rostul excursiei noastre în care chezăşuim cu tot sufletul pe care îl poate arunca în luptă o întreprindere românească. In felul acesta dela început până la sfârşit vom fi într'o atmosferă cu adevărat românească.

Să vedem victoria românească a sportului românesc, într'o comuniune românească de suflete, realizată prin excursia unei întreprinderi româneşti.

SPORTIVI !

pentru Matchul VENUS-UJPEST

participaţi la excursiunea colectivă organizată de secţiunea noastră de «Turism şi Voiaj»

La BUDAPESTA

între 18—22 Iunie

Fără paşaport, fără vize.

Participare Lei 2.950

Inclusiv, bilete de tren, tour retour, pensiune, hoteluri de primă categorie, intrare la match.

Splendid program de 2 zile la Budapesta.

Program cu autocare şi ghizi!

Informaţiuni Inscrieri: Buna Vestire S. A. Secţiunea de Turism şi Voiaj Bd. Elisabeta No. 12/II.

Ultimele zile pentru inscrieri azi şi mâine

Incotro merge U. R. S. S.?

— Fazele revoluţiei staliniste —

Când vrei să scrii iniţialele U. R. S. S. involuntar te gândeşti la trinitatea crimei care stăpâneşte colosul rusesc, te gândeşti la Partid, la G. P. U. şi la Armata Roşie sau «Krasnaia Armia» cum o denumesc bolşevicii.

Aceste trei forţe care de care mai criminale şi spoliatoare, robesc un popor, ucid o credinţă şi batjocoresc un ideal.

Partidul, G P U şi Armata, sunt bazele dictaturei bolşevice, dictaturii care azi se găseşte subt directiva personală a lui Iosif Stalin tiranul roşu.

Teoretic nici G. P. U. nici Armata roşie nu sunt subt dominaţia partidului, respectându-se autonomia dar practic partidul comunist e unicul stăpânitor al Rusiei şi al poporului ei.

Această stare de lucruri, creiată de conducerea partidului comunist, a dus la unele fricţiuni care s'au soldat cu arestări, sinucideri şi asasinate.

Naţionalismul din armată

Partidul comunist doritor de a da directivele s'a izolat într'un moment, fie de tenacitatea soldatului şi ofiţerului rus, crescut într'o şcoală semi-naţionalistă, fie de aceia a agentului din G. P. U. a temutului Cekist, învăţat să asculte de ordinele şefilor săi erarhici direcţi şi numai de aceştia.

Vă veţi întreba cu siguranţă «Naţionalismul armatei roşii»? Da! Căci în U. R. S. S. de cinci ani încoace, cazarma e o pepinieră de naţionalişti, propovăduitorii unei noi credinţe.

Aceasta a fost marea şi capitala greşeală a regimului bolşevic! De teama unei agresiuni germane, Stalin văzând că în războiu nu poate merge cu ideologia abstractă a internaţionalismului, a injectat în soldaţii cei fără de credinţă, virusul realismului naţionalist. Aceasta a fost deajuns ca tot ce clădise Lenin, Trotzky şi Stalin la un loc, să se prăvălească, împreună cu formula «Proletari ot vseah strani soedincaitese» împreună cu cabalisticile iniţiale U. R. S. S. şi cu tot internaţionalismul bolşevic.

Mujicul rus cerea o viaţă nouă. Stalin, om cu concepţii realiste, nu putea da înapoi.

Şi de aceia azi asistăm la o a doua revoluţie căci dacă prima revoluţie a fost negarea capitalismului apoi aceasta, revoluţia lui Stalin din zilele de azi este cea mai desăvârşită negare a comunismului.

Revoluţia stalinistă

Conducători vanitoşi, crescuţi în şcoala bolşevismului leninist, fruntaşi ai G. P. U.-ului sau armatei nu se puteau împăca cu noua orientare politică care dela primul punct de program neagă pe Lenin şi «opera» lui.

De aceia Rusia s'a împărţit în două. Stalin cu tineretul pe de o parte, opoziţia pe de alta. Lupta dintre cele două tabere nu a rămas doar teoretică. După asasinarea lui Kirov s'au descoperit firele unui complot antistalinist.

Stalin a înţeles că împotriva «opoziţiei» nu poţi lupta decât bazat pe popor, pe acelaş popor care suferise atât dela jidani.

Troţchi era prototipul criminalului jidan, antipatizat de mase. Cu puţinul simţ practic ce-l avea Stalin a câştigat o formidabilă partidă. A învinuit pe adversari de «troţchism» chit că aceştia nu auziseră de acest nume.

Troţchi fiind jidan, troţchiştii, sunt cel puţin «jidăniţi a cugetat massa poporului, JOS DECI CU JIDANII».

Iată dece azi Stalin închide şi ucide fără a da socoteală.

Ce vor Trotzchiştii

Opoziţia «troţchistă» cu scopul ei bine definit de a menţine DICTATURA PROLETARIATULUI RECTE A JIDANILOR s'a izbit de tenacitatea lui Stalin care a întronat în «raiul bolşevic» dictatura ASUPRA proletariatului.

Când spunem *dictatura asupra proletariatului trebue să ne gândim la dictatura asupra tuturor, deci şi asupra evreilor, formulă care nu corespunde cu aceia a «troţchiştilor» care exclud pe jidani, emancipându-i.*

Şi totuş Stalin nu e antisemit, iar ultimele arestări ne adeveresc întocmai spusele. Alături de jidanul Rosenberg, fost ministru în Valencia stau arestaţi creştinii Karahan şi Uborevici.

Tot în închisori aşteaptă o sentinţă capitală comisarul creştin de la Poliburo-Rutzutac, jidanii Eliaş-Eliov şi ajutorul său Gherşell-Ghervici comisari la industria uşoară alături de temutul comisar Krestinski.

Aceştia toţi Ruşi, Caucasieni, Jidani, vor răspunde nu pentru credinţa lor politică ci pentru «trădare» faţă de regimul stalinist.

Soarta diplomaţilor sovietici

In postura cea mai tristă [illegible] «diplomaţii» Karahan şi [illegible] senberg. Primul va trebui [illegible] pundă pentru faptul de a nu [illegible] tut opri o acţiune diplomatică [illegible] guvernului pe lângă care era [illegible] ditat, iar secundul că nu a [illegible] învinge pe... generalul Franco.

Ingrată e profesiunea de diplomat în U. R. S. S.! Nu? E adevărat cei ce umplu azi închisorile [illegible] sici, sunt în majoritate jidani [illegible] ei stăpânii de până eri ai Rusiei [illegible] azi trebue să fie «ţapii» ispăşitori ai revoltei unanime a masselor.

Revolta poporului rus

Poporul rus nu mai poate răbda [illegible] roarea. A înghiţit prea multe [illegible] teoretice ca să mai poată crede.

Azi poporul, stăpân pe [illegible] destinele sale cere răzbunare. [illegible] cători noi, Ruşi şi creştini trebue [illegible] vie la cârma ţării. Cei vechi, [illegible] tori ai secretelor transformaţi în [illegible] chişti» de ultimă oră, trebue să [illegible] pară.

Şi nu-i nimic mai uşor ca aceasta [illegible] «raiul» sovietic.

Paul C. Pe[illegible]

Fraudele dela Botoşani

BOTOŞANI, 14. — D. ministru Bentoiu este ferm hotărît să ducă până la sfârşit epuraţia, în senzaţionala afacere descoperită la primăria din Botoşani.

In cursul cercetărilor, s'au făcut următoarele precizări:

1) Statele primăriei din Botoşani erau în parte fictive şi în parte falsificate.

2) Gospodăria comunală a fost fraudată cu sume enorme, cari se ridică până la 10 milioane de lei.

3) Din suma de 2 jum. milioane, împrumutată dela Cec în anul 1934, pentru construirea băii comunale lipsesc 560.000 lei.

Din suma de lei 400.000 obţinută pentru acoperirea debitului [illegible] lipsesc 160.000 lei.

In casa de fier a comunei s'au [illegible] chitanţe în suma de 6 milioane [illegible] fără acte justificative.

Astăzi, Luni, mandatele de arestare emise vin spre confirmare [illegible] faţa tribunalului.

S'au semnalat în această privinţă abuzuri cu repartizarea islazurilor comunale şi distribuirea vagoanelor de porumb acordate de guvern pentru populaţia înfometată.

Revoltătorul caz dela liceul I. G. Duca din Botoşani

Din cauza direcţiunii indolente obrăznicia jidovească nu mai cunoaşte margeni

BOTOŞANI. — La examenul de sfârşit de an la obiectul de limba română d-na profesoară a dat la clasa IV-a subiectul: «Ce trebue să facă o bună română ca să arate că îşi iubeşte patria».

Elevele jidance au început să murmure şi chiar culmea obrăznicie, eleva Orenştein — a cărui soră din clasa VII-a a fost implicată în procesul comuniştilor — sculându-se în picioare şi pe un ton insolent a strigat profesoarei: «EU NU ŞTIU CE SA SCRIU DEOARECE NU SUNT ROMANCA ŞI NU IUBESC ACEASTA PATRIE». Am fi curioşi să ştim ce a scris această jidancă la teză şi ce sancţiuni i s'au aplicat de către direcţia liceului? Oare d. ministru al educaţiei naţionale a fost sesizat?

Aceasta nu este primul caz când elevii şi elevele jidance îşi bat joc de limba, credinţa şi patria noastră. Obrăznicia lor este crescândă, deoarece măsurile luate până acum n'au fost drastice.

Cerem o pedeapsă exemplară spre a pune capăt obrăzniciei jidoveşti ce nu mai cunoaşte margini.

Căile ferate angajează ingineri jidani

TG.-OCNA. — In gara Tg.-Ocna la secţia Intreţinerii este numit de câtva timp un inginer jidovul Leru. Acesta persecută în mod neomenos pe toţi românii de sub controlul lui şi se opune totdeauna când e vorba să intre un creştin în serviciu. Are leafă 14.600 lei pe lună plus alte avantagii. N'ar fi bine oare ca acest jidov să fie înlocuit cu un român cinstit şi corect dintre care avem atâţia la noi în ţară.

Regimul juridic al autorizaţiunilor administrative

D. Ştefan Ralescu ne prezintă teza de doctorat în drept cu titlul «Regimul juridic al autorizaţiunilor administrative».

Lucrarea d-sale este o judicioasă sinteză a principiilor juridice care dirijează materia atât de vastă şi variată a autorizaţiunilor şi permisiunilor eliberate de autorităţile administrative.

De un interes practic necontestat volumul juridic al d-lui dr. Ralescu aduce o contribuţie cu totul originală şi interesantă în doctrina administrativă.

De altfel, această lucrare a obţinut şi cel mai mare premiu de drept administrativ din ţară, premiul «Dan Negulescu».

Se primesc anunţuri pentru mica publicitate

Luna Bucureştilor
Luna Bucureştilor
Luna Bucureştilor
Luna Bucureştilor
Două Expoziţii
Vaporaş pe lac
Oraşul Piticilor
75 50 %
REDUCERE C.F.R.
Reduceri
Teatre, Hoteluri
Restaurante
Toate magazinele

Problemele economiei româneşti

Ceeace caracterizează regimurile naţionaliste contemporane este efortul totalitar, într'o disciplină statală viguroasă pentru rezolvarea problemelor cardinale ale naţiunii. Determinantele acestei încordări colective fundamentale sunt foarte interesante: In primul rând, dimensiunile problemelor ce se pun naţiunilor ajunse la conştiinţa de sine, depăşesc competenţa şi forţele iniţiativei particulare: Se simte nevoia unei colaborări naţionale, prin mijlocirea Statului, pentru rezolvarea acestor probleme. In al doilea rând, imperativul PUTERII obligă naţiunile la o disciplinare interioară, o înlăturare a tuturor cauzelor de slăbiciune dinăuntru, deci un regim de straşnică terapeutică naţională. Toate infirmităţile recunoscute şi neglijate, toate problemele permanente nerezolvate, formează obiectul acţiunei organizate a Statului naţionalist. Şi am mai putea adăoga, necesitatea garantării unei cât mai reale DREPTATI SOCIALE IN FAMILIA NATIONALA, care crează probleme noui tot atât de serioase ca şi cele existente, obligă la un control efectiv, la un autocontrol colectiv consimţit.

Regimul naţionalist al lumii, sub forma de astăzi, departe de a constitui o cauză de nelinişte şi provocaţiune la războiu, departe de a echivala cu o sinucidere în blocuri izolate cum afirmă partizanii conservatori ai unui pseudo-democratism nefast, reprezintă cea mai impresionantă desfăşurare de energie creatoare şi dreptate socială din câte a cunoscut această lume până în prezent.

Bilanţul evului naţionalist, fascist al lumii va prezenta, cu siguranţă, un excedent de valori materiale şi morale nemaiîntâlnit în Istorie. O imensă concentrare de energie, entuziasm şi bunăvoinţă nu poate niciodată fi inutilă întregii omeniri.

*

Inventarierea problemelor româneşti, pe cari democraţia noastră le-a tratat cu expediente şi le-a amânat continuu soluţionarea, este de cel mai înalt interes astăzi.

Se pare că şi naţia noastră îşi adună isvoarele de energie pentru efortul suprem al învierii. Vom încerca o scurtă trecere în revistă a problemelor economiei româneşti, probleme permanent la ordinea zilei, pentrucă nici un guvern nu s'a gândit şi n'a putut să le rezolve definitiv.

In sectorul PRODUCŢIEI, fiecare român e convins şi faptele corespund realităţii că: 1) PRODUCTIA NOASTRA ESTE MEDIOCRA, nu din cauza factorilor naturali, cari sunt excepţional de favorabili, ci din lipsa tehnicei mecanice şi a educaţiei profesionale a ţărănimii;

2). exploatarea pădurilor şi a petrolului se face în stil colonial;

3). exploatarea apelor româneşti, bogate în peşte, se face anarhic şi costisitor;

4). industria creată fără un control ştiinţific economic, trăeşte din exploatarea braţelor şi a ţărănimii, într'un acord perfect cu minoritatea politicianistă.

In sectorul REPARTIŢIEI, adevărurile asupra stărilor anormale, circulă curent, se învaţă chiar în şcoală. Problema specific românească, pe care o pune repartizarea bunurilor la noi, o problemă coincidentă cu problema naţionalismului exigent, este problema STRAINISMULUI. Repartizarea produselor muncii şi capitalului naţional (braţele şi bogăţiile naturale ne aparţin exclusiv) se face scandalos de inechitabil. Minoritatea străină, importatoare uneori de capitaluri mobiliare, ia partea leului, iar naţionalii firimiturile. SPECULAREA muncii salariate, în relaţiile dintre muncă şi capital, capătă forma impilării elementului naţional de către streini. Este o stare umilitoare în această epocă de mândrie naţională.

Dacă trecem în sectorul CIRCULAŢIEI bunurilor, în care înglobăm circulaţia comercială, constatăm FAIMOSUL FOARFECE al preţurilor agricole şi industriale, decurgând, pe deoparte din lipsa de organizare a desfacerii produselor agricole, în faţa organizării monopolizante a industriei, iar pe de alta din existenţa unei jungle a comerţului de detaliu, care dublează şi triplează preţurile originare de en gros.

Am înşirat câteva din marile probleme ale economiei naţionale româneşti. Sunt probleme capitale, permanente şi prea grele spre a putea fi soluţionate de regimul partidelor politice.

Ele rămân în sarcina generaţiei, care totalizează efortul şi voinţa de biruinţă a naţiei româneşti.

Alexandru Sever

Apelul Asociaţiei Avocaţilor Români Creştini

Colegi,

Asociaţia Avocaţilor Români Creştini, mândră de realizările de până azi, se prezintă din nou înaintea domniilor-voastre.

Nu începem o luptă; o continuăm

Nu desfăşurăm un steag: îl menţinem.

Noi nu suntem un conglomerat de persoane avide de situaţii profesionale sau politice, cu apariţii intermitente în Palatul Justiţiei.

Suntem un organism omogen şi prezent, a cărui viaţă se confundă cu însăşi viaţa Corpului nostru.

In consecinţă, refuzăm să ne supunem ritualului electoral: nici nu ne prezentăm lăudându-ne, nici nu solicităm adulând.

Candidăm pentru că suntem în serviciul unei idei şi pentru că nu vom avea odihnă până n'o vom înstăpâni în totalitatea Barourilor noastre.

Programul nostru deci, se rezumă într'o dată, devenită istorică: 9 Maiu 1937.

Slujitorii unui ideal naţional, etic, profesional, ne vor susţine, dând la oparte tot ce personal, ne-ar putea despărţi, — căci nu se poate concepe să ne fărâmiţăm prin lupte meschine în clipa când pornim să consolidăm ce am cucerit.

Pe cei ce ne combat nu-i atacăm, fiindcă idealul nostru e prea înalt a ne permite să auzim invectivele lor. Cât despre pseudoprogramele ce se agită, punem o sigură întrebare autorilor lor: aţi fost şi la Decanat şi la Uniune, de ce nu le-aţi înfăptuit?

Noi privim liniştiţi realizările trecutului recent, trăim viaţă românească în Baroul românesc şi nu avem de cât o lozincă:

Prin dv. alături de noi. ROMANIZAREA.

Preşedintele asociaţiei generale a avocaţilor români creştini
ISTRATE N. MICESCU

Preşedintele asociaţiei avocaţilor români creştini din Baroul Ilfov
(ss) EMANOIL SLATINEANU

CANDIDATII:

noştri la alegerile din 20—27 Iunie 1937 sunt următorii:

1. Istrate N. Micescu
2. I. Gr. Perieţeanu
3. St. Marinescu-Bolintin
4. Dimitrie Grozdea
5. Sever Andrei
6. Vasile Vlădescu
7. Vintilă Georgescu

P. S. Vă invităm să participaţi la adunarea generală extraordinară a Asociaţiei avocaţilor români creştini din baroul Ilfov, care va avea loc Miercuri 16 Iunie a. c. orele 9 seara în locuinţa domnului Istrate N. Micescu din Bucureşti str. Intrarea Zalomit No. 10.

Gralex
Intreprinderile Grigore Alexandrescu

INCALŢAMINTE
lucrată după cerinţele naturale ale piciorului

— Intrebuinţăm numai piele şi talpă perfect tăbăcite.

DE ACEIA:
— TALPA NU SE MACINA.
— INCALŢAMINTEA NU ARE MIROS URAT.
— NU ARDE PICIORUL.

Cumpăraţi deci cu încredere dela cunoscutele fabrici:
INTREPRINDERILE
GRIGORE ALEXANDRESCU S. A.
Fondate în anul 1877
MAGAZINE: Str. OITUZ 19 şi ŞEPCARI 18

MOBILE — Sufragerii cubiste, Studio-uri, Birouri, Dormitoare şi Garnituri tapisate de salon
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial şi Industrial
Bucureşti, Str. Bărăţiei No. 55 şi B-dul Maria No. 1. — Tel. 4.75/14

VIZITAŢI
Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAŞINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de Liceul Lazăr)

Vasile Vasilescu
(Luptătorul)
Proprietarul Magazinului de Incălţăminte din Bucureşti, Strada Carol No. 46. — Invită pe campionul nostru de box Şerbănescu, învingător, să-şi ridice premiul oferit.

Oraşul Tg.-Ocna distrus de pecinginea jidovească

Comerţul şi industria se află exclusiv în mâinile spurcaţilor perciunaţi. Faliţii şi dezertorii în faţa treburilor orăşeneşti

TG. OCNA. — Oraşul nostru îşi plânge calvarul cu lacrimi de sânge supt, până la os de ploşniţele lui Israel, care îşi închipue că fac parte integrantă din faimoasa împărăţie a Kahalului. Jalea a luat proporţii fantastice, românii au ajuns la marginea răbdării, deoarece molima ucigătoare a contaminat aproape întreg orăşelul.

Se cutremură vechea noastră primărie când intră înfrânsa Davidovici Marcu jidanul falit şi dezerior în timpul răsboiului, astăzi consilier comunal graţie prieteniei

In acelaş consiliu mai găsim pe: Avram Loebel, Berlă Rosner speculator cerialist, proprietar de moară. Ar. Aronovici, comunist şi tip al jidanului adevărat.

Sărmanul comerţ românesc:

Pielării: Murea Anghelovici şi I. L. Klein, nici un român.

Farmacii: Grumberg şi Aronovici jidani.

Coloniale: Josef Berlă Lupu, M. H. Herşcu, Rotenştein H, Cohn Iţic, Sender Nathan, Isac Arsenfratz Rotenberg L, Leon Comissioer, H. Levi Edelstein, H. Zahman, Toivi L. Avram Iosepsohn, Elberg, Buhălă, Grossmann, Iosif Lobel, Haim Haimsohn, Katz Leon, Leibu Lazarovici, Grumberg Ana, Iancu Comissioner, L. Herşcovici, Aron Blumenfeld, Şmil Gertner, Lupu Gertov, jidani, Valeriu Danale, Vasile Chetreanu, Spânu, Teacă, Ţurea, Lupaşcu T. Luţac, Toma Gr. români.

Manusactură: Simon H, Isac Aronovici, Marcu Davidovici, Fraţii Haring, Aizic Grumberg, Ilie Lazăr, H. Marcusohn, Lira, Moritz Zilberstein, Goldenberg Strul, Ghidale Gherson, Marcu Coppel, Iancelă, zis Cinstitu, Iosif Marcovici, Goldştein Sloim, jidani, Stavarache Melinte şi Coman singurii români concuraţi zilnic de jidani.

Cereale: Berlă Rosner prototipul cel mai infect al jidovului, Kivei Haim, Gropper-Laţy, Elberg A. Engelbreit, Iosif Comissioner, Solomonovici Iancu, Weiselberg Lupu, Mupu Meer, Halâm H, Leiba Grumberg, Nathan Grumberg, nici un român.

Cârciumi, restaurante: Avram Aronovici, M. Colbeci, Dudălă Haim, Saia Cohmann Iancu, Blumenfeld, Lăzărescu-caser, Isac Cucoş, Zalman Marcovici, Suhăr Korn, Zaharia Feige, Leizer Tipera Katz Leon, Grumberg Levy, Şmil şi Lupu Gorthner, Berlă Davidsohn Haim Ilie, Hană Schapira, Berlă Mocanu, Avram Lazarovici jidani, şi Olteanu, Riga, Chiţigoi, Voiculescu, Răşcanu, Macrea, Lupescu şi Obreja români.

Croitorii: Gustav Archizohn, Segal Avram, Solomonovici Leizer, Bercovici Leon, Berenstein Haie, Berenştein Lupu, Berenştein Hersch Feige, Carolina, Haimovici, Hailă, Lupescu Cuşer jidani, Sandu Leon, Popa şi Popescu români.

Librarii: H. Auchberg, Simon Grunberg, Oscar Galatzeanu, jidani, Ştefan Antonaş român.

Diverşi: Stoica S. sârb cofetar, Berlă Em. vărărie, Jacob Iacobsohn, agenţia colect. Gh. Stănoiu, Lipcovici T. sticlărie, Isac Herşcovici, fierărie şi pielărie, H. Altman cismărie, Aneta Ghinsberg mode, Zeiner B. fierărie, Paiss brutărie, Avram Loebel brutărie şi fabrică de ape gazoase, Weiss distribuţia, Bravemann fierărie, Zalman Sărăcuţu cereale, Haim Bulum fierărie, H. Zalman piese de maşini, Toivi H. piese de maşini, radio, Mendel Solomon cismărie, Berenştein curelărie, Avram Cheru tinichigerie, Lupu Glasser şi A. Loebel depositar de lemne, Solomonică Coppel covrigărie, Marcu Fruchman tinichigerie, Haber H. negustor de piei, Şaie Herşcovici măcelărie.

Dentişti: Al. Rudich Friedmann I. Horvath nici un român.

Oare până când această stare de lucruri? Cât îi vom mai privi şi admite printre noi?

Adrian Florea

Adunarea generală a conductorilor de lucrări publice

HOTIN. — Duminică 6 Iunie a. c. orele 9 jum., s'a ţinut în localul Serviciului judeţean de drumuri din Hotin, adunarea generală a conductorilor de lucrări publice din Cercul regional «Inginer *Ion C. Mihalache*» din Cernăuţi.

La această adunare participă camarazii din judeţele Cernăuţi, Dorohoi, Hotin şi Rădăuţi.

[illegible] preşedinţia d-lui Coriolan C. Sbiera, care face o expunere amănunţită asupra activităţii biroului cercului, dela înfiinţare şi până'n prezent şi relevă în deosebi revendicarea unora din doleanţele Corpului tehnic de conductori de lucrări publice.

D. Aurelian Medvighi, casierul cercului, mulţumeşte camarazilor cari au înţeles a achita la zi cotizaţiile şi împrumutul subscris pentru construcţia localului Asociaţiunei.

După depunerea mandatului vechiului comitet, s'a ales prin aclamaţii noul comitet compus din următorii:

Preşedinte: Coriolan C. Sbiera-Cernăuţi (reales); vice-preşedinte, Vasile Maţiuc-Cernăuţi; secretar, Arnold Ast-Cernăuţi (reales); casier, Aurelian Medvighi-Cernăuţi (reales); iar membrii în comitet: Nicolae Grigorie-Hotin, Aurelian Motrescu-Rădăuţi, Vasile Partica-Dorohoi şi Otto Rohrich-Storojineţ.

Preşedintele cercului mulţumeşte adunării.

Adunarea se termină la orele 13 jum. anunţându-se cea viitoare la Rădăuţi, îmbinată cu o excursie la Mănăstirele Putna şi Suceviţa, în zilele de 6, 7 şi 8 August a. c. Adunarea generală a Asociaţiunii se va ţine la Bucureşti la 20 şi 21 Iunie a. c.

Un protest către ministerul Educaţiei Naţionale

Primim spre publicare un protest îndreptăţit al profesorilor maeştri suplinitori din învăţământul secundar industrial, îndreptat către ministerul educaţiei naţionale:

In conformitate cu legea pentru organizarea şi funcţionarea învăţământului secundar industrial publicată în Monitorul Oficial din 16. IV. 1936, art. 130, ultimul aliniat, spune:

«Pentru actualii maeştri suplinitori care au certificate de absolvirea şcolilor inferioare sau superioare de meserii şi cu o vechime de cel puţin şapte ani în învăţământ se va putea ţine un ultim examen de capacitate după normele prevăzute în regulamentul existent».

Noua lege, lasă în vigoare vechiul regulament după care se va ţine examenul de capacitate. Modifică însă în mod arbitrar anii de vechime, în defavorul absolvenţilor şc. de arte şi meserii! Pentrucă, dela acest examen, de capacitate, au fost respinşi toţi acei maeştri, absolvenţi ai şcoalelor de arte şi meserii, care nu aveau şapte ani împliniţi la data punerii în aplicare a nouei legi.

Legea aceasta, sau mai bine zis, art. 130, ultimul aliniat din legea nouă, nu s'a aplicat şi absolvenţilor şc. sup. de meserii, Fiindcă, dintre candidaţii admişi la examen sunt mulţi care nici nu erau în învăţământ, la punerea legii în aplicare. Alţii însă nu au nici vechimea de şapte ani, făcuţi măcar în particular. Nu mai vorbim de şapte ani în învăţământ — condiţie pe care legea o pune foarte riguros — vedem cum nu se respectă.

Pe aceşti absolvenţi ministerul i-a admis cu o vechime de câte trei ani, cu practică făcută în particular. Noi însă, care aveam 6 ani împliniţi la punerea legii în apilcare, deci şapte ani, — şcolari împliniţi — vechime, pe data ţinerii examenului, plus câte 3—4 ani vechime de practică particulară când am intrat în învăţământ, adică cu 10—11 ani vechime suntem respinşi dela un examen la care am fost admişi în 1934. Aşa dar, nu mai îndeplinim condiţiunile de admitere la examen care se zice că se ţine după normele vechiului regulament.

Acei cari trebue să se sesizeze de situaţia în care am fost aruncaţi şi au pretenţiunea de a fi consideraţi ca făcători de dreptate sunt rugaţi să aplice, sau legea sau vechiul regulament Pentru perspectivele de crudă umilinţă ce ni s'a creiat, o spunem că suntem pregătiţi să nu o primim.

Alte alegeri comunale în jud. Ciuc

UN NOU SUCCES AL FRONTULUI ROMANESC

MIERCUREA-CIUC, 12. — In comuna Voşlobeni, din judeţul Ciuc, a avut loc alegerea complimentară a consiliului comunal.

Lista Frontului Românesc *a obţinut 123 voturi luând 2 mandate, iar lista liberală, în alianţă cu naţional-ţărăniştii, a obţinut 146 voturi luând 3 mandate.*

Este de remarcat succesul Frontului Românesc *faţă de frontul comun al liberalilor cu naţional-ţărăniştii, sprijiniţi de minoritarii şi evreimea din localitate.*

Răspândiţi „BUNA VESTIRE"

Adunarea generală a asociaţiei profesionale C. F. R. „Tele-Bloc"

Eri, Duminică 13 Iunie, orele 10 a. m. a avut loc adunarea generală a asociaţiei ceferiste «Tele Bloc». Neîntrunindu-se numărul de membri cerut de statut, adunarea s'a amânat peste o oră. Au participat numeroşi membri şi delegaţi ai filialelor din provincie.

D. Alex. Nicolau, preşedintele asociaţiei, ia cuvântul după legiuita dare de seamă asupra activităţii morale şi materiale a asociaţiei.

Intr'o scurtă şi concisă cuvântare arată realizările succesive ale asociaţiei şi-şi exprimă regretul că solidaritatea nu a fost mai mare ca să se poată satisface mai multe deziderate.

D. Gh. Teodorescu, preşedintele asociaţiei C. F. R. «Staţia», arată că a te ocupa de îndreptăţitele nevoi ale personalului înseamnă să devii robul fiecăruia în parte şi al tuturor laolaltă.

Reîncadrarea are un defect iniţial. Ea ţine seamă de studii neglijând pregătirea profesională anevoioasă şi de lungă durată care se capătă în decursul serviciului. De aceea mulţi din dv. au dreptul să fie nemulţumiţi.

Dar aceste defecte iniţiale nu se pot înlătura decât prin luptă sistematică.

D. Alex. Dumitrache aduce salutul fochiştilor.

D. Gh. Chelaru, preşed. Uniunii C. F. R.: Dacă nu ni s'a acordat tot ceeace ni s'a promis, tot ce e drept să ni se dea, aceasta se datoreşte mai întâi faptului că nu suntem destul de organizaţi.

Mari fraude la Casa de asigurări din Târgovişte

TARGOVIŞTE. — Noul conducător al Casei de economi din Tg. Veşti urmărind plata unor pensii, a constatat că ele au fost ordonanţate şi încasate de două ori.

Sezizându-se organele de inspecţii, d. Inspector general Savel Mitoşeriu, cercetând pe funcţionarul Kleper, acesta a confirmat în scris cele raportate de directorul asoc.

In timpul cercetărilor, funcţionarul anchetat sa sinucis, trăgându-şi un glonte în frunte murind pe loc.

In buzunarul sinucigaşului, s'au găsit scrisori compromiţătoare contra casierului şi contabilului acestei instituţii, indicând şi vinovăţia unui funcţionar superior din Casa Centrală.

Fiind anunţate organele judiciare, au fost sigilate registrele, urmând a se continua verificarea actelor de către inspectorul general S. Mitoşeriu.

Fraudele sunt cu mult mai mari decât cele rezultate la primele cercetări, deoarece aceste operaţiuni dura de mai bine de un an.

Constituirea consiliilor Comunale

Când şi cum se va face constituirea. — Lupta pentru demnităţi. — Disensiuni la guvernamentali

Ministerul de interne a dat o decizie prin care a hotărît data de 15 Iunie c. pentru constituirea consiliilor comunale la sectoare şi municipiu.

Ordinea în care vor decurge constituirile este următoarea: la ora 10 dim. consiliul sectorului de Galben, la ora 10.30 dim. consiliul sectorului de Negru, la ora 11 dim. consiliul sectorului de Albastru şi la ora 11.30 dim. consiliul sectorului de Verde.

Formalităţile de constituire prevăzute de lege vor fi rezidate de d. V. Bârcă, subsecretar de stat la ministerul de interne.

Lupta pentru demnităţi

Funcţiunile de ajutor de primar au avut darul să despartă pe guvernamentalii dela unele sectoare în tabere, provocând o îndârjită luptă pentru ocuparea lor. La alte sectoare, deşi lucrurile s'ar petrece aparent în linişte, totuşi se află şi din cei supăraţi, care se văd daţi la o parte cu toate că se cred îndrituiţi pentru satisfacţii.

La sectorul de Verde liberalii s'au împărţit în două: o parte având în frunte pe d. Vasile Dumitrescu-Militaru, iar cealaltă pe d. Matak. Acesta din urmă susţine la locul de ajutor de primar pe d. ing. Barbu Negoescu. Alegerea acestuia ar avea cele mai multe şanse, ştiută fiind disciplina liberalilor în faţa dispoziţiilor dela centru.

Pentru liniştirea spiritelor d. Donescu, primarul general al Capitalei, a avut Sâmbătă seara o consfătuire cu d. dr. Costinescu.

In cursul zilei de azi, d. Donescu va avea o nouă consfătuire cu d-nii dr. Costinescu şi M. Berceanu, pentru împărţirea demnităţilor.

Cine pleacă şi cine rămâne

Ţinându-se seama de faptul că guvernarea liberală e pe sfârşit, şi pentru a nu se provoca nemulţumiri, s'a hotărît ca să nu se producă schimbări mari în alcătuirea actuală a consiliilor.

La Negru pleacă din consiliu jidanii I. Birman şi S. Confort.

Ajutorii de primari dela Municipiu cât şi cel dela Galben se vor alege în mod sigur. Rămân sub semnul întrebării sectoarele de Verde şi Albastru.

D. lt. N. Tănase va rămâne în delegaţia permanentă, reprezentând sect. II Negru, în calitatea de consilier financiar al municipiului.

In delegaţiile permanente, conform actualei legi administrative, vor intra şi câte un reprezentant al opoziţiei.

Grigutză-Mătură va mai fi consilier?

Unele ziare aduc ştirea că Grigutză-Mătură, pe baza unui certificat medical improvizat, va cere să fie scutit de chinul de a fi consilier comunal. Motivul renunţării ar fi faptul că i s'a promis din partea consilierilor liberali interpelări asupra pagubelor pe care societatea de telefoane — prezidată de d-sa — le aduce comunei.

Şi d. Dobrescu

D. Dobrescu, se sbate să i se recunoască dreptul de a fi ales membru de drept în consiliul general al municipiului potrivit unui articol pe care l-a răscolit d-sa în legea administrativă.

Dacă nu l-au trimes alegătorii în consiliu, se duce d-sa!

Vasile Monaru

CĂCIULATA
apă minerală radioactivă, este recomandată în tratamentul boalelor de rinichi, ficat, căi urinare, gută, artritism
Comenzi la Administraţia Băilor CĂLIMANEŞTI-Vâlcea

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREŞTIN
Developează, măreşte, reproduce. Aparate şi articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. 38
(Colţ cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15.

INFORMAŢIUNI

Vineri 18 Iunie 1937 orele 10½ dimineaţa, va avea loc în amfiteatrul Fundaţiei Regele Carol I din Calea Victoriei, Adunarea generală ordinară a Asociaţiei Presei Periodice Române.

In ordinea de zi darea de seamă a asociaţiei pe anul 1936; raportul comisiunii cenzorilor, alegerea de noi membrii şi votarea bugetului pe anul 1937.

In cursul acestei săptămâni se va proceda la definitivarea lucrărilor de încadrare a personalului primăriilor Capitalei.

Intre 8 şi 15 Iulie a. c. se va ţine la Paris congresul internaţional de urbanism. Din partea primăriei Capitalei la acest congres vor pleca d-nii ing. Th. Rădulescu, director la U. C. B. şi arh. I. Davidescu, şeful sistematizării Municipiului.

Eri dimineaţă s'a ţinut, în sala Arta, a 35-a adunare generală a Societăţii funcţionarilor primăriilor municipiului Bucureşti şi a instituţiunilor pendinte.

Azi după amiaz se întruneşte în şedinţă delegaţia consiliului comunal al sectorului de Galben, având de rezolvat diferite lucrări ale serviciilor primăriei.

D-na Isabela Sachelarescu, profesoară de limba franceză la şcoala normală de conducătoare din Iaşi, a fost mutată pe ziua de 1 Septembrie la catedra de limba franceză dela liceul de fete «Principesa Ileana» din Braşov.

Ministerul educaţiei naţionale a numit o comisie formată din d-nii inspectori generali primari Gh. N. Costescu, P. Petrescu şi C. Stan, care să verifice tablourile de transferări în învăţământul primar, întocmite la inspectoratele regionale. Transferările vor fi publicate săptămâna viitoare.

Pentru a doua oară se aduce la cunoştinţa candidaţilor admişi la lucrările scrise ale examenului de capacitate, grupa franceză băeţi, cu sediul la facultatea de litere din Iaşi, că examenul oral va începe la 15 Iunie, ora 9 dimineaţa.

Inscrierile pentru examenele de fine de an la şcoala superioară de tehnică şi practică comercială se fac în zilele de 14, 15 şi 16 Iunie a.c. între orele 7—9 seara. Examenele încep la 21 Iunie c. conform programului anunţat la secretariatul şcoalei.

Reducere pe C.F.R. pentru Congresul femeilor române dela Sibiu

Direcţiunea generală a ceferoului a acordat pentru participanţii la congresul femeilor române dela Sibiu, o reducere de 50% din taxele tarifului tren de persoane pentru intervalul 18—28 Iunie a. c., pentru 200 persoane.

Inapoierea se va putea face cel mai târziu până la 30 Iunie cor.

Adunarea soc. „Cultul Eroilor"

In sala de recepţii a Patriarhiei, a avut loc eri, adunarea generală a soc. „Cultul Eroilor".

Prezidează I. P. S. S. dr. Miron Cristea, Patriarh.

In asistenţă se remarcă prezenţa a foarte mulţi ofiţeri superiori.

I. P. S. Patriarh, deschizând şedinţa, a amintit că adunarea generală de anul trecut s'a ţinut într'o atmosferă de pesimism, din cauza greutăţilor materiale prin cari trecea societatea „Cultul Eroilor", neputând să satisfacă datoriile pe cari le are faţă de eroii neamului.

Acum, situaţia s'a schimbat. Ministerul de finanţe a satisfăcut multe din nevoile societăţii noastre. Activitatea pe 1936 se prezintă mulţumitor şi avem speranţe că anul acesta vom putea realiza lucruri şi mai mari.

Staţiuni C. F. R. vacante

Direcţiunea mişcării a declarat vacante următoarele staţiuni de cale ferată: Şipoteni, Braşov suburbie, Muscel, Iargara, Frunzeasca, Văcăreşti şi Folteşti.

Cu Lei 2950
vizitaţi 4 zile
Budapesta
fără paşaport, fără vize.

ULTIMA ORA

Mâine d. Mihalache ia puterea!

— Sfârşitul unui basm crezut de multă lume —

Stăruiam aci acum câteva zile, asupra imposibilităţilor în fapt pentru ca sentinţa dată acum trei luni de d. Mihalache, să fie respectată; adică partidul naţional-ţărănesc să se găsească viu sau mort în ziua de 15 Iunie la finele guvernării.

Conform însă obligaţiei luate, preşedinte al partidului ar trebui să vină... mâine la putere, altfel n'ar mai avea nici un prestigiu printre fruntaşii cari l-au crezut şi ascultat visând în comitetul executiv din urmă. Din cauza lipsei lui Grigore Filipescu din ţară, autorul adevărat al născocirii de atunci, d. Ion Mihalache şi-a anunţat toţi partizanii a amânat pentru câteva zile

D. ION MIHALACHE

lovitura, mutându-se cu sorocul spre sfârşitul lunii.

Nu ştim dacă d. preşedinte va mai putea fi ascultat şi de astă dată, mai ales că între timp soseşte şi d. Maniu, dar credem că în tot partidul se mai găsesc doar trei comedioşi fruntaşi, cari s'au încăpăţânat să spere în tot ce spune d. Mihalache. Deaceia îi denumţăm partidului din cari au onoarea să facă parte şi opiniei publice care a crezut în seriozitatea personală a lor, sunt d-nii: Ion Răducanu, Petre Andrei şi Virgilius Madgearu. Restul partizanilor îşi fac socoteli de fugă intransigentă. Chiar şi doctorul Nicolae Lupu.

CE SE PETRECE IN INTERVALUL 15—1

Se pare însă că d. Mihalache n'a mai citit de mult ziarele sau nu mai este informat de nimeni asupra programului estival al guvernării liberale.

Spre exemplu astăzi d. Alexandru Vaida, revine în Bucureşti ca să vorbească cu d. Milan Hodza, preşedintele consiliului cehoslovac care soseşte mâine în Capitală.

Va să zică sorocul de mâine al d-lui Mihalache este marcat de vizita d-lui Hodza şi de convorbirile acestuia cu d. Vaida Voevod.

Până acum e bine.

La 21 soseşte d. Pierre Cot în Capitală pentru o serie de noui discuţiuni sau cum se spune oficialmente, pentru o vizită amicală.

La 23 d. Maniu vine şi d-sa la Bucureşti sperând să-l găsească instalat pe d. Mihalache pe fotoliul prezidenţial de o săptămână.

Turburările acestea atmosferice din partid, provocate întotdeauna de schimbarea mussonilor se va produce matematic şi acum. Sosirea d-lui Maniu în Capitală va fi o tragedie helenică pentru d. Mihalache.

Dar lucrurile nu se vor fi terminat aci, fiindcă după plecarea Suveranului la Varşovia, fapt care se produce la 25 ale lunii şi ţine până la sfârşitul ei, marchează începutul vacanţei politice, în care timp guvernul îşi pregăteşte ultimele decrete legi iar Corpul electoral se pregăteşte să primească petitorii.

Până atunci partidul naţional-ţărănesc îşi va muta mereu sorocul chenzinal, purtându-l prin întreaga ţară, ca bun aducător de ploaie şi furtună. Şi totuşi fruntaşii vor pleca spre locuri de odihnă.

Numai un singur om nu poate lua vacanţă decât în mod definitiv: şi acesta este d. Mihalache.

STILEX

D. Vaida revine în Capitală

D. Vaida Voevod, preşedintele «Frontului Românesc», care a plecat săptămâna trecută la Cluj unde a asistat la festivităţile de la Universitate, — festivităţi la care a participat şi M. S. Regele, — soseşte mâine dimineaţă în capitală.

Sosirea d-lui Vaida este în directă legătură cu vizita la Bucureşti a d-lui Milan Hodza, preşedintele guvernului cehoslovac.

Cu această ocazie cei doi oameni politici, care sunt prieteni personali, vor avea o importantă întrevedere.

Partidul „Totul pentru Ţară" denunţă excrocii cari chetează în numele său

In urma unor chete făcute de diferiţi excroci în numele partidului «Totul pentru ţară», d. CORNELIU ZELEA CODREANU, a trimes o circulară tuturor unităţilor legionare prin care li se aduce la cunoştinţa că: 1) niciuna din colecte la public n'au fost şi nu sunt autorizate de conducerea mişcării; 2) cărţile şi broşurile nu se vând decât la preţul lor; şi 3) întrucât aceste echipe s'au înmulţit în ultimul timp, legionarii vor anunţa publicul prin orice mijloace pentru a se apăra în viitor.

Ultima echipă de acest fel şi-a făcut apariţia la Predeal în Restaurantul din faţa gării, de unde a coborât apoi în Timiş umblând din casă în casă motivând că sumele sunt destinate construcţiei sediului legionar.

D. CORNELIU ZELEA CODREANU, anunţă unităţile legionare să urmărească şi să prindă aceşti excroci.

Populaţia Elveţiei votează categoric pentru stârpirea comunismului

Marele succes naţionalist de eri

GENEVA, 13 (Rador). — Populaţia cantonului Geneva s'a pronunţat, în mod categoric, contra comunismului, prin votul popular care s'a efectuat azi dimineaţă.

Rezultatul oficial al votării este într'adevăr următorul:

a fost adoptat cu 18.378 voturi contra 12.876 proectul de lege prin care se interzic organizaţiile comuniste şi toate asociaţiile afiliate unor organizaţii internaţionale sau străine a căror activitate va fi considerată periculoasă pentru siguranţa statului.

a fost adoptat cu 18.352 voturi contra 11.972 proectul de lege care prevede pedepse pentru acei cari vor încerca reconstituirea organizaţiilor comuniste dizolvate sau a acelor organizaţii cari au fost declarate periculoase pentru existenţa statului.

Cine va întâmpina mâine pe d. Milan Hodza

In întâmpinarea d-lui Milan Hodza, vor ieşi la Halmei d-nii: Koree, însărcinatul de afaceri al Jugoslaviei, Conduracky, consilier de legaţie şi director adjunct în ministerul de externe şi N. Sibiceanu, director de cabinet al Preşedinţiei Consiliului.

La Halmei va fi pus la dispoziţia d-lui Milan Hodza un vagon ministerial.

Greviştii americani în luptă cu poliţia

NEW-YORK, 14, (Rador). — Greviştii din regiunea Waren, (Ohio), au tăiat comunicaţia feroviară între o uzină a firmei «Republic Steel» şi gara locală. Ei au ridicat liniile pe o distanţă de 20 metri pentru a împiedica intrarea în uzină a unui convoi format din 15 vagoane încărcate cu minereu.

Intre grevişti şi poliţie s'a produs o scurtă ciocnire.

Mii de arestări în Ukraina

KIEV, 14 (Rador). — In Ucraina secţiunile C. P. U. au arestat şi executat câteva mii de persoane acuzate de sabotaj. In ultimul timp s'au înregistrat foarte multe cazuri de distrugeri a şinelor de cale ferată, de schimbarea acelor şi de atacuri armate împotriva trenurilor.

Protestul presei germane în contra insinuărilor sovietice

Situaţia gravă a regimului roşu dela Moscova

Presa poloneză socialistă se pronunţă contra Kominternului

BERLIN 13 (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas anunţă:

Presa germană veştejeşte «despotismul sângeros» din U. R. S. S.

«Omorul a fost ridicat la rangul de principiu», — scrie «Lokal Anzeiger».

«Nachtausgabe» se sileşte să dovedească inexactitatea informaţiilor după care unii ofiţeri germani ar fi căutat să lege relaţiuni cu conducătorii armatei roşii.

«Se aduce o insultă naţiunei germane, scrie ziarul, când se afirmă că unii ofiţeri germani ar fi putut să se comporte astfel. Asemenea presupuneri sunt complect lipsite de cea mai mică urmă de bun simţ».

MIŞCAREA «BONAPARTISTA»

LONDRA, 13. — Corespondentul ziarului «Morning Post», referindu-se la fondul procesului generalilor executaţi şi bazându-se pe ştirile din sursă iniţiată, telegrafiază că de fapt legăturile de simpatie între anumite cercuri de comandanţi roşii şi cercurile militare germane au servit numai ca un paravan pentru uneltele lui Stalin şi Iejov.

De fapt, Iejov a adunat date destul de îndoelnice, că în afară de mişcarea troţkistă în păturile civile ale partidului comunist rus există încă şi o mişcare aşa zisă «bonapartistă» în cercurile militare. In fruntea acestei mişcări se afla Tuchacevsky, care a ademenit o serie de ofiţeri superiori. Mişcarea aceasta are ca scop răsturnarea guvernului lui Stalin. După lovitura de stat, Tuchacevsky ar fi luat locul lui Stalin şi, ca şi Napoleon Bonaparte ar fi introdus un

HITLER

regim mai moderat şi mai corespunzător aspiraţiunilor generaţiilor tinere. Pentru a asigura reuşita acestei lovituri de stat, Tuchacewsky a intrat în legătură cu anumite cercuri militare germane, stăruind ca Germania să fie pasivă în perioada de tranziţie, contribuind astfel la reuşita planului elaborat de Tuchacewsky. Iejov, raportând aceste date lui Stalin, a insistat că «mişcarea bonapartistă» este şi mai primejdioasă decât mişcarea troţkistă şi trebue să fie zdrobită fără întârziere, până ce va reuşi să infecteze straturile largi ale corpului ofiţeresc. Stalin a aprobat punctul de vedere al lui Iejov.

Corespondentul adaugă că întregul proces a avut un aspect extrem de dramatic. Despre faptele incriminate nu s'a putut vorbi. Era vorba numai de gânduri ascunse, de intenţii nerealizate, de convorbiri închipuite de imaginaţia spionilor din G. P. U... Şi totuşi, urmând orbeşte directivele date de Stalin, camarazii celor inculpaţi au pronunţat sentinţa brutală: împuşcarea.

«KOMINTERNUL», O UNEALTA IN MANA UNOR NEBUNI

VARŞOVIA 13 (Rador). — Comentând ultimele evenimente din Uniunea Sovietelor, «Robotnik», ziarul partidului socialist polonez scrie între altele:

«Uniunea Sovietelor este stăpânită de nebunia inchiziţiei. Ultimele condamnări trebuesc interpretate ca o clătinare serioasă a sistemului. In locul dictaturii proletariatului se constată de fapt dictatura ascunsă a unei singure persoane care nu vrea să ţină seamă de nimic. «Kominternul» este o simplă unealtă în mâna unui dictator».

Organizarea grevei generale în America

— Un acord asupra salariilor —

NEW YORK, 14 (Rador). — Conducătorii Federaţiei Americane a Muncii şi membrii comitetului pentru organizarea lucrătorilor din industrie s'au întrunit în congres la Youngstown, (Ohio).

S'a decis să nu se organizeze greva generală pentru a se protesta contra atitudinei poliţiei în cursul grevei din industria oţelului, ci să se trimită o petiţie d-lui Davey, guvernatorul statului Ohio. Se cere prin această petiţie ca să se facă uz de toate măsurile ce guvernatorul are la îndemână, pentru a se aplana greva dela uzinele firmei «Republic Steel».

WASHINGTON 14 (Rador). — D. John Lewis, care şi-a asumat rolul de a organiza pe lucrătorii din diferitele industrii, a pus la cale greva celor 9.500 mineri, membri ai sindicatului unitar al minerilor, din serviciul celor 17 mine ale firmelor „Bethlehem Steel" şi Youngstown Steel din regiunea Monroe.

In cercurile conducătorilor greviştilor se declară că nu va fi linişte până ce „Republic Steel Corporation" nu va semna un acord asupra salariilor cu membrii comitetului pentru organizarea lucrătorilor din industria oţelului.

Comitetul a dat un termen de două zile conducerii societăţii „Republic Steel" pentru a semna acordul.

Marşul „Crucilor de Foc" spre Bruxelles

BRUXELLES 13 (Rador). — Pentru a protesta contra votării legii amnistiei de către Cameră şi Senat, organizaţia «Crucilor de foc» a hotărât să pregătească un marş spre Bruxelles.

Hotărârea a fost luată azi de comitetul de conducere al «Crucilor de foc», într'o întrunire ce s'a ţinut la Charleroi.

Organizaţia a adresat un apel către toate federaţiile de foşti combatanţi, invalizi şi către victimele din războiul mondial.

Ordinea de zi a întrunirii sublinia că organizaţia înţelege să respecte constituţia şi monarhia. Cere Suveranului un nou guvern, dizolvarea parlamentului şi alegeri noi pe chestiunea amnistiei.

Iminenta cădere a oraşului Bilbao

Cum a fost distrusă de către naţionalişti „centura de fier" care apăra Bilbao. Mare entuziasm în Spania Naţionalistă. Inaintarea trupelor generalului Franco. Guvernul comunist a fugit la Santander. Populaţia cere predarea oraşului. Iminenta cădere a oraşului Bilbao

VITORIA, 13 (Rador). — Agenţia Havas anunţă:

Străpungerea «centurei de fer» a fost primită pe tot frontul dela Biscaya şi în satele şi oraşele din dosul frontului cu cel mai mare entuziasm.

GENERALUL FRANCO

Cartierul general naţionalist din Salamanca a tipărit o ediţie specială a comunicatului oficial, pentru a anunţa victoria.

Comunicatul a fost imediat răspândit în rândurile legionarilor.

CUM A CAZUT «CENTURIA DE FIER»

BILBAO, 13 (Rador). — Corespondentul agenţiei Reuter transmite:

Concentrând toate sforţările lor într'un singur punct, trupele naţionaliste au reuşit să distrugă prima linie a «centurii de fier», care apăra Bilbao.

Situaţia guvernamentalilor este critică dar nu se poate spune că ei nu mai au nici o şansă.

INAINTAREA TRUPELOR NAŢIONALISTE

SALAMANCA, 13 (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas transmite următorul comunicat emis de postul de radio Salamanca.

Trupele naţionaliste continuă înaintarea pe frontul Biscaia, înlăturând orice obstacol şi sfărâmând orice rezistenţă.

Ele au ocupat localitatea Larrabezua, şi cota 430 de lângă St. Maria, făcând peste 500 prizonieri şi punând stăpânire pe o imensă cantitate de material de războiu.

Pe frontul Estramadura legionarii naţionalişti au ocupat noui poziţii.

Pe celelalte fronturi nu s'au dat lupte.

FUGA GUVERNULUI BASC LA SANTANDER

SALAMANCA, 13 (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas transmite:

Postul de radio Salamanca a anunţat, astăseară, că guvernul basc s'a retras dela Bilbao la Santander şi că la ora 16 trupele naţionaliste se găseau la 3 km. de Bilbao.

POPULAŢIA CERE PREDAREA ORAŞULUI BILBAO

ST. JEAN DE LUZ, 13 (Rador). — Corespondentul agenţiei «Havas» transmite:

«Diario Vasco» află din Franţa din sursă naţionalistă, că pe clădirile din Bilbao au fost văzute arborate steaguri albe.

A declarat că populaţia oraşului s'a revoltat contra guvernului basc voind să-l silească să predea oraşul.

Iminenta cădere a oraşului Bilbao

SALAMANCA, 14. — Postul de radio Salamanca a anunţat azi în zorii zilei următoarele: trupele guvernului basc, s'au retras definitiv de pe frontul Bilbao. Ultimii conducători guvernamentali, ce rămăseseră în oraş după fuga guvernului, au părăsit şi ei oraşul.

Populaţia oraşului Bilbao având în frunte femei şi copii stă concentrată la marginea oraşului, aşteptând cu nerăbdare intrarea trupelor naţionaliste.

Primele trupe naţionaliste ce au ajuns la porţile oraşului Bilbao sunt formate din luptători ai organizaţiei «Săgeţile Negre». In ultimul moment se confirmă că e chestie de ore căderea oraşului Bilbao.

In toată Spania naţionalistă, ştirea a provocat un imens entuziasm.

D. Eden nu vizitează Capitala Turciei

LONDRA 13 (Rador). — In cercurile autorizate se desminte ştirea apărută în unele ziare străine după care d. Eden ar urma să viziteze în curând capitala Turciei.

Revolta trupelor chineze

PEKING, 14, (Rador). — Trupele chineze din Chaharul de nord s'au revoltat.

Mai multe sate din sudul provinciei Kuyuan pe frontul Jehol au fost ocupate de trupele rebele.

După informaţii culese din sursă chineză, situaţia din provincia Jehol şi din Chaharul oriental este ameninţătoare.

Italia şi Germania participă la lucrările comitetului de neintervenţie

ROMA, 13, (Rador). — «Episodul agresiunii spaniolo-sovietice contra vaselor germane şi italiene este lichidat complet, spre deplina satisfacţie a guvernului din Roma şi a celui din Berlin cari, în consecinţă, vor participa din nou şi în chip activ la lucrările comitetului de neintervenţie şi la controlul naval al coastelor spaniole», scrie d. Virginio Gayda în «Giornale d'Italia», exprimând astfel mulţumirea Italiei şi Germaniei pentru faptul că cei patru delegaţi din Londra au ajuns la un acord.

Articolul subliniază atitudinea Marei Britanii, care a ştiut «să primească cu toată înţelegerea condiţiile italo-germane», şi care «a înlăturat încercările sovietice de a împinge discuţia în direcţii turburi».

ECOURI ŞI POLEMICI

In numărul de mâine vom publica un interesant interview acordat ziarului nostru de către d. general Cantacuzino-Grănicerul, şeful partidului «Totul pentru Ţară».

Declaraţiile d-lui general Cantacuzino luminează cu o deosebită claritate şi înţelepciune o problemă care de mult se încearcă a fi rezolvată: «DESPRE TINERET ŞI LOCUL LUI IN STATUL NOSTRU».

La serbările dela Cluj M. S. Regele a avut o convorbire îndelungată cu d-nii Gh. Tătărăscu şi Vaida-Voevod.

După o ştire a lui «Daily Mail», guvernul român ar avea de gând să convoace la Bucureşti o conferinţă a statelor dunărene şi balcanice, ca să discute intensificarea legăturilor dintre ele şi planurile germane de colaborare cu statele est-europene.

Conform adresei No. 3150 din 5 Februarie 1937 a ministerului apărării naţionale:

«Ofiţerii pot fi membrii ai «Ligii Culturale a tuturor Românilor».

Ordinul circular a fost publicat în Monitorul Oastei No. 34 din 1/III. 1937.

Marţi 15 Iunie orele 16.30, Asoc. Misionară Română: Liga Ligilor invită pe toţi membrii şi prietenii la mormântul marelui M. EMINESCU pentru a aduce omagiu genialului poet al neamului.

M. S. Regele Carol a părăsit aseară Clujul, plecând cu un tren special spre Sinaia.

Tot astăzi, vor sosi la Bucureşti şi membrii guvernului cari au participat la festivităţile din capitala ardealului d-nii G. Tătărescu, dr. Angelescu, Ion Inculeţ, dr. Costinescu, Valer Pop, Mircea Cancicov, V. P. Sassu şi Al. Lapădatu.

D. Victor Cădere, ministrul României al Belgrad, a sosit eri la Cluj unde a fost primit într'o lungă audienţă de către d. G. Tătărăscu Preşedintele consiliului.

D. Cădere a făcut unele comunicări de mare importanţă primului ministru.

«Liga Culturală» îşi ţine anul acesta congresul în zilele de 27, 28, 29 Iunie 1937, la Iaşi.

Sâmbătă s'a întrunit la minister, consiliul inspectorilor generali ai învăţământului primar. S'a lucrat la înaintarea învăţătorilor la gr. I. şi la rectificări de vechime la gr. II.

La solemnităţile care au avut loc la Universitatea din Cluj a participat şi d. Octavian Goga.

Preşedintele partidului naţional-creştin a avut la Cluj o importantă întrevedere cu d. Vaida-Voevod.

Eri între orele 1—4 s'a înregistrat în câteva oraşe din ţară, ca: Oradea, Beiuş, Târgu Mureş, Iaşi şi pe câmpia Bărăganului, o temperatură care a variat între 48—50 grade pe sol. De 80 ani, nu s'a mai pomenit o asemenea căldură, în cursul lunei Iunie.

In capitală, au fost 32 grade la umbră, iar la soare 37 grade.

După precizările institutului meteorologic, se anunţă noui valuri de căldură.

Dacă aceste călduri vor continua, o mare parte din recoltă va fi compromisă.

La şcoala de fete «Alex. Vlăhuţă» Nr. 31, se deschide mâine expoziţia anuală a elevelor de curs supra-primar. Cu modele noi, frumoase, lucrate de mâinile micelor eleve vizitatorii vor putea admira o remarcabilă înţelegere a copiilor pentru lucrul de mână, croitorie şi lingerie şi o frumoasă conduită românească a modelelor. Expoziţia este rodul muncii de peste an a elevelor de cl. V, VI şi VII de sub conducerea d-relor Elena V. Carianopol şi Elena Moldovanu sub ochiul înţelegător al d-nei Maria Teodorescu, directoarea şcoalei.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» STR. ING. ANGHEL SALIGNY, No. 2. TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil, V. OLANIUC-STERE